

ת"פ 11056/09/19 - מדינת ישראל נגד עלאא שאמסטי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 11056-09-19 מדינת ישראל נ' שאמסטי(עציר)

בפני כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה מדינת ישראל נגד

הנאשם עלאא שאמסטי (עציר)

הכרעת דין

הנאשם תושב הכפר יאטה שברשות הפלסטינית עומד לדין באשמה של כניסה לישראל שלא כחוק, הסעת 6 או יותר שוהים שלא כדין, עבירות לפי סעיפים 12(1) ו-12א(ג)(1)(א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב; נהיגה פוחזת של רכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו עבירות לפי סעיפים 338 (א)(1) ולפי סעיף 275 (בהתאמה) לחוק העונשין התשל"ז, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) עבירה לפי 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.9.2019 נהג הנאשם בתחומי מדינת ישראל ברכב מסוג טויוטה קורולה ל"ז 8532966 (להלן: **הרכב**) בכביש 80 סמוך לצומת תל ערד, כשברכב נמצאים שישה תושבי הרשות הפלסטינית אשר נכנסו עמו לישראל ללא היתר כניסה או שהייה כדין.

סמוך למתואר הגיע הרכב לחסם משטרי בסמוך למפגש כביש 80 וכביש 31 ומשהבחין הנאשם בחסם המשטרי, החל לנ ג דרך נמהרת או רשלנית שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה בכך שביצע פניית פרסה, הגביר את מהירות הרכב ונמלט מהמקום כשביתו כן פגע בחלקו האחורי של הרכב המשטרי שעמד מאחוריו, והמשיך בנסיעה. בהמשך חסם רכב משטרי נוסף את נתיב נסיעתו של הרכב אולם הנהג לא עצר והמשיך בנסיעתו ולאחר שפגע בחלקו הקדמי של הרכב המשטרי, התדרדר לתעלה וכך נעצר. מיד עם עצירת הרכב, פרק הנאשם מהרכב מדלת הנהג, נמלט מהמקום ונעצר לאחר מרדף רגלי. במעשיו האמורים נכנס הנאשם שהינו תושב הרשות הפלסטינית לתחומי מדינת ישראל ללא אישור, נהג כשאין לו רישיון נהיגה בתוקף, הסיע 6 תושבים זרים שגם הם נכנסו לישראל שלא כדין והפריע לשוטר במילוי תפקידו.

תשובת הנאשם לכתב האישום

2. הנאשם לא כפר בעובדה כי אין לו אישור כניסה לישראל וכי נכנס לישראל שלא כדין, הנאשם גם הודה כי היה ברכב שנכנס לישראל, אולם כפר בעובדה כי הוא היה הנהג של הרכב.

ראיות התביעה

3. ראיות התביעה כללו את עדויות השוטרים שנטלו חלק בפעילות היזומה לתפיסת שוהים בלתי חוקיים, באמצעותם הוגשו בהסכמת ההגנה מזכרים ו/או דוחות פעולה שערכו כל אחד על פי חלקו באירוע נשוא כתב האישום, וכן הוגשו דוחות פעולה, מזכרים וסרטון המתעד חלק מהאירוע וסימונם - ת/1-11.

עד תביעה 1 - שוטר 67

עדותיו של הלוחם/שוטר 67 (להלן: שוטר או לוחם 67) במשטרה (ת/3) הוגשה בהסכמת הסנגור חלף חקירתו הראשית). שוטר 67 הוא מפקד כוח ימ"ס אשר בחקירתו במשטרה ביום 2.9.2019 תיאר פעילות יזומה על ידי הכוח שבפיקודו במועד הרלוונטי במרחב ציר כביש 80. שוטר 67 מסר כי הכוח פוצל לחמש חוליות על כביש 80 ומסביבו כך שחלק מהכוחות היה בתצפית בהר עמשה, חלק אחר מתחת למעביר מים בכביש 31 והוא ושוטר 383 ברכב משטרה. סמוך לשעה 11:30 דווח על ידי התצפית כי רכב אפור מכיוון טויוטה קורולה נוסע מכיוון השטחים לכיוון ישראל על אחד מצירי ג'מבה וסמוך לאחר מכן דווח מהתצפית שהרכב עלה לכביש 80 והתחיל בנסיעה לכיוון כללי צומת תל ערד. הרכב חלף את הרכב המשטרה בו היה 67 אשר החל בנסיעה אחרי הרכב וזאת כששוטר 383 נהג ברכב המשטרה ומתעד את מהלך הנסיעה בטלפון הנייד שלו. 67 תיאר כי הרכב החשוד שלפניו נסע במהירות גבוהה מאוד כשבהמשך ובעודם על כביש 80 לכיוון תל ערד מכיוון כללי הר עמשה, הרכב נעלם לו מהעין נוכח נסיעתו המהירה, ולכן הודיע שוטר 67 לכוח 179 שהינו כוח המעצר והמקדם של הרכב החשוד (נסע לפניו) אשר היה באותו זמן תחת לגשר במעביר המים כי הרכב בכיוון אליהם. סמוך לכך קיבל דיווח מכוח 179, שהרכב החשוד בדרך אליו (לכוח 179) אולם כעבור זמן קצר שוב קיבל דווח שהרכב החשוד ביצע פרסה ולא הגיע לכוח 179, אלא חזר על עקבותיו. בשלב זה, שוטר 67 מזהה את הרכב החשוד מגיע מולו בציר הסמוך לכביש 80 ונוסע לכיוון כביש 80, לפיכך נתן הוראה לשוטר 383 שהינו נהג הרכב המשטרה, לחסום את דרכו של הרכב החשוד תוך שהביא בחשבון כי המרחק בין הרכב החשוד לרכב המשטרה מאפשר עצירה מוחלטת של הרכב החשוד. עוד תיאר כי למרות אותה חסימה הרכב החשוד לא עצר ואף האיץ מהירות נסיעתו, הגיע לרכב המשטרה ופגע בחזית שמאל של הרכב, איבד שליטה והתדרדר לתעלה ונעצר. מכאן תיאר את השתלשלות האירוע שכללה את מעצר הנוסעים ונהג הרכב שברח ונתפס: "אני מיד ירדתי מהרכב רצתי לעבר הרכב החשוד צעקתי לחשודים בערבית "וואקף וואלה בטוכק" שהמשמעות תעצור או שאני יורה. הדלתות נפתחו ואנשים יצאו לאחר שזיהו אותי נשכבו על הארץ פרט לנהג שיצא מהדלת של הנהג והחל בריצה לכיוון כללי כביש 80 שאני מזהה את הלוחם שלי 281 רץ לכיווני שלי ומזהה את הבריחה של הנהג ורודף אחריו ועוצר אותו על השול של כביש 80 לאחר זמן קצר הגיעו הלוחמים וסייעו במעצר החשודים שיצאו מהמרכב" (עמ' 1 ש' 16 ועמ' 2 ש' 19-21).

משנשאל כיצד ידע לזהות את הנאשם כמי שנהג ברכב השיב : "כשהגעתי לרכב מיד שהוא נעצר בתעלה ואז יצא מדלת הנהג אדם אחד שברח רגלית, שאר האנשים יצאו משאר הדלתות ואף אחד מלבדו לא יצא מדלת הנהג, הלוחם 281 רדף אחריו ועצר אותו כך שאני בטוח שמי שנעצר על ידי 281 הוא הנהג". ובהקשר זה עוד הוסיף כי יתר נוסעי הרכב נשמעו להוראותיו "...כולם נשכבו על הרצפה פרט לנהג".

במעמד זה, לבקשת החוקר ווליד אבו רביע העביר לידיו סרטון המתעד חלק מהאירוע ולשאלה האם בוצע עריכה או שינוי בסרטון, השיב כי קיצר מהסרטון חלק שקדם לאירוע עצמו וחלק שלאחר האירוע.

בחקירתו הנגדית ביום 30.12.2019 מסר כי האירוע תועד מתחילת הנסיעה אחר הרכב החשוד ועד שלב המעצר שהוא למעשה החלק שהותיר לאחר קיצורו. אשר למיקום ומנה הרכבים מסר כי לאחר שהרכב החשוד פגע ברכב המשטרה הוא סטה שמאלה והדרדר מעט לכיוון התעלה, נעצר ונעמד על 4 גלגליו בשיפוע, כך שהצד של הנוסע שליד הנהג נטה כלפי מטה. אשר לרכב המשטרה זה נותר במיקום גבוה כך שנקודת הראות שלו את הרכב החשוד הייתה מלאה וללא כל הגבלה.

אשר ליציאת הנוסעים מהרכב החשוד והאם ראה יציאתם במו עיניו, הרכיב בתשובתו ותיאר כך:
"אני רוצה לציין משהו חשוב, ברגע שהרכב פגע ברכב שלי, באותה שנייה אני פרקתי מהרכב, הייתי בקשר עין עם הרכב הפוגע, עוד לפני שהוא נעצר, זאת אומרת בזמן העצירה הייתי בנקודת שיא גובה ושלטתי ללא כל מפריע בעצירת הרכב הפוגע. באותה שנייה שהרכב נעצר כפי שציירתי, נפתחה דלת הנהג, ממש באותה שנייה, וחשוד התחיל לבצע בריחה מכיוון דלת הנהג לכיוון ציר 80. כפי שצינתי, בשלב הזה פתחתי בריצה לעבר הרכב, זיהיתי שהמסה העיקרית של החשודים בתוך

הרכב ולוחם נוסף מבצע מרדף אחרי הברחן. נשארתי על החשודים. במושב הקדמי אני זוכר שישב אדם מבוגר שהיה חגור עדיין עם החגורה, מלא, די שמן, מבוגר ובמושב האחורי היו עוד כמה חשודים, שהגעתי הדלתות נפתחו ואף אחד לא ברח חוץ מדלת הנהג שברח שם אדם אחר. אף אחד מיושבי הרכב לא ניסה להתנגד. חוץ מהברחן שמי שעצר אותו לא הייתי אני". לשאלה האם שאר יושבי הרכב נותרו בתוך הרכב השיב כי הדלתות נפתחו והשיב נוסעי הרכב לא ברחו ולמעשה נשארו במקום " אבל הם לא ברחו ונשארו שם" וחזר על גרסתו כי רק מי שישב מאחורי ההגה ביצע בריחה. משהטיח בו הסנגור כי בעדותו במשטרה מסר כי הדלתות נפתחו ואנשים יצאו מהרכב ורק לאחר שזיהו אותו כשומר נשכבו על האף השיב, "אני לא מבין מה סותר, הגעתי לרכב... ובנקודה זו הופסק על ידי הסנגור אשר ביקש התייחסותו לשאלה אחרת ותוך שציין " אני שואל את השאלות..". (עמ' 12-13).

ב"כ הנאשם הטיח בשוטר כי שוטר נוסף והוא העידו בבית המשפט שרק הנהג יצא מהרכב כשנתון זה לא עלה בדבריהם במשטרה. השוטר בתגובה שאל " איזה נתון? " וכשכבר הבין שב"כ הנאשם מכוון לכך שגם אחרים יצאו מהרכב הסביר " הם יצאו אבל אני כבר הייתי שם". ומשהטיח בו הסנגור כי קודם תיאר כיצד שלושה נוסעים מאחור ישבו ברכב, ואחד נוסף שאף היה חגור בחגורת בטיחות, ציין השוטר כי אף יותר נוסעים נותרו ברכב " יותר" ושוב פרט והסביר " ... אני הגעתי לרכב הדלתות נפתחו ואני שלטתי והם לא התנגדו, מה שאמרתי להם הם ביצעו. הוצאתי אותם מהרכב, השכבתי אותם על הארץ והמשכתי את הטיפול".

הסנגור חזר ועימת את 67 עם דבריו במשטרה בהקשר זה, כי שם בשורה 16, מסר כי הדלתות נפתחו והאנשים יצאו מהרכב ונשכבו על הרצפה. ועל כך חזר והסביר השוטר " אוקיי, זה היה באותו שלב, אני כבר הייתי עליהם, זה היה באותו שלב. אני הייתי מאוד קרוב לרכב, מרגע עצירת הרכב אחרי שהוא פגע בי עד לעצירתו המוחלטת אני כבר צמצמתי טווח, הייתי בקשר עין עם הרכב והגעתי לרכב בתוך שניות".

שוטר 67 נחקר ארוכות בקשר עם יציאת הנוסעים מהרכב לאחר עצירתו ובעיקר יציאת נהג הרכב מהרכב, בריחתו והמרדף אחריו, להלן יובאו הדברים ככתבם בפרוטוקול הדין:

ש: אתה אומר שהיית בקשר עין מרגע הפריקה של הנאשם ועד מעצרו.

ת: חיובי.

ש: תתאר לי את המעצר עצמו.

בשלב זה שוטר 67 מבקש לדייק בעדותו "אני אגיד מה אני ראיתי..." ומתאר כי "ברגע שהרכב נעצר באותה שנייה שהוא נעצר נפתחה דלת הנהג, צעקתי גם בעברית וגם בערבית "עצור או שאני יורה", החשוד המשיך בבריחה לכיוון ציר 80, זיהיתי שהלוחם שלי פותח אחריו במרדף והמשכתי לרכב כמו שאמרתי בתחילת העדות, המשכתי לרכב ולא אני ביצעתי את המעצר. איך התבצע המעצר פיזית אני לא יודע כי אני התעסקתי עם שאר יושבי הרכב".

אשר ליציאת הנוסעים האחרים מהרכב הופנה לשורה 18 בעדותו המשטרה שם תיאר קודם יציאת הנוסעים ואחר כך יציאת הנאשם, והסביר כ"הנהג יצא הרבה לפני" הנוסעים האחרים. עוד העיד והסביר שוטר 67 כי דבריו לפיהם רק אדם אחד יצא מדלת הנהג וזה הנהג עצמו, אינה בגדר מסקנה כטענת ב"כ הנאשם: " ממש לא, אני חוזר ובפעם השלישית, אני זיהיתי את הרכב אחרי הפגיעה בתנועה, זאת אומרת ברגע שהרכב נעצר, הוא נעצר מהתנועה שלו, באותה שנייה שהוא נעצר פרק הנהג מהרכב והחל בבריחה. אותו אדם שישב על ההגה הוא היה באותו מושב ברגע שהרכב היה בתנועה".

ש: מה שאתה אומר בהודעתך שאף אחד מלבד אותו אדם שיצא מדלת הנהג לא יצא מדלת הנהג.

ת: נכון.

ש: הוא האדם היחיד שיצא מדלת הנהג.

ת: נכון.

ש: אתה זוכר איך הוא היה לבוש?

ת: אני זוכר חולצה שחורה, חוץ מזה אני לא זוכר.

אשר לסרטון, נחקר שוטר 67 ארוכות בנוגע לתיעוד האירוע שצולם באמצעות המכשיר הנייד של שוטר 383 הוא שנהג ברכב המשטרה ובהקשר זה מסר " יש סרטון שנמצא טלפון בדשבורד באוטו שלי שהוא הופעל במהלך כל הפעילות ורואים את הפגיעה ברכב, לא רואים את המעצר כי הרכב הוא למטה , הטלפון נשאר בדשבורד".

ב"כ הנאשם הטיח בשוטר כי לא רואים את רגעי המעצר נוכח שהוא נתן הוראה לשוטר 383 לקצר את הסרטון וכך תחילתו וסופו נמחקו, והשוטר השיב " שלילי, ממש לא" והסביר כי הסרטון קוצר מאחר "כל האירוע היה חצי שעה, במהלך הזמן הזה הטלפון עבד, הסרטון היה ארוך, החוקר ראה את הסרטון". עוד הוסיף בהקשר זה כי הוא שאל את החוקר האם אפשר לקצר מהסרטון את החלקים שאינם רלוונטיים והתכוון לחלקים בסרטון שלמעשה לא תיעדו דבר מהאירוע שכן המשך האירוע לאחר שהרכב החשוד הדרדר לתעלה לא צולם בהינתן זווית הצילום, ומשנענה בחיוב עשה כן וקיצר את הסרטון. בכל הנוגע לחלק הראשון של הסרטון הסביר כי גם זה לא היה רלוונטי מאחר שהגם שהרכב המשטרה רדף אחר הרכב החשוד ורואים מרדף "לא רואים בסרטון את הרכב (החשוד ש.ש) כי הרכב היה רחוק, בגלל שהוא נהג במהירות מופרזת, הרבה מעבר למה שאני נהגתי בה לא רואים את הרכב". ועל כן, כך בהמשך עדותו, הסרטון תיעד רק את זמן פגיעת הרכב החשוד ברכבם וסטייתו הצדה ולא מעבר לכך ומכאן הסיבה לקיצורו. השוטר מסר כי לא ידוע לו על תיעוד אחר" חוץ מהתיעוד הספציפי הזה של הטלפון על הדשבורד אני לא מכיר עוד תיעוד מהאירוע ובתיעוד הזה מתועד רק תנועת הרכב הפוגע וסטייתו הצדה".

עד תביעה 2 - שוטר 383

שוטר 383 הוא הנהג ברכב המשטרה שבמושב לצדו ישב שוטר 67 ושניהם יחד עקבו ברכב המשטרה אחר הרכב החשוד. בנוסף, הטלפון הנייד של שוטר 383 הונח על דשבורד הרכב בו נסעו ושימש כמצלמת דרך אשר תיעדה את האירוע.

עדותיו במשטרה מיום 2.9.2019 הוגשה חלף חקירתו הראשית (ת/6) ובה מסר כי שימש כנהג של מפקד הכוח ובמהלך פעילות בציר ג'ימבה התמקדו בציר 80 וסמוך לשעה 11:30 קיבלו דיווח מהתצפית ביחס לרכב מסוג טויוטה הנוסע בכביש 80 לכיוון כללי תל ערד כשסמוך לאחר מכן הרכב חלף אותם והם יצאו אחריו בנסיעה "אני נוהג ו- 67 יושב לידי אני צילמתי את הנסיעה אחריו עם הטלפון שלי שהוא נמצא כמצלמת דרך. התחלנו נסיעה אחריו כאשר הרכב נוסע מהר ואפילו נעלם לי מהעין כשהתקרבונו לצומת תל ערד ואנחנו תוך כדי מקבלים דיווח שהוא ירד מכביש 80 לכיוון השטח ירדתי אחריו לשטח ואז פתאום הוא הגיע מולי, 67 אמר לי לחסום אותו הוא היה במרחק מאתנו ואני חסמתי לו את הציר שלו עם הרכב שלי ואז הוא פגע ברכב שלנו בחזית והתדרדר לצד הכביש. 67 ירד ראשון ואני ירדתי אחריו כשאני צועק משטרה בערבית ובעברית וראיתי שיצאו מהרכב כמה אנשים 67 אמר להם לשכב על הרצפה הם נשכבו על הרצפה ורק אחד ברח מהרכב ולוחם שלנו רדף אחריו ותפס אותו אני הגעתי אליו ועזרתי לו לעצור את הבחור שברח". לשאלה "הבחור שברח מאיפה יצא מהרכב?" ועל כך השיב: "לא ראיתי".

במהלך עדותו בבית המשפט הוגש סרטון שצולם באמצעות המכשיר הנייד הפרטי שלו (סומן ת/7) את האירוע כשלצדו יושב מפקדו, שוטר 67. לאחר צפייה בסרטון (העד ובית המשפט) מסר בחקירתו הראשית כי התקין את הטלפון הנייד שלו על מתקן טלפון על דשבורד הרכב ובהנחיית שוטר 67 הפעיל את המצלמה מתחילת הפעילות ועד סופה זאת בהינתן ההוראה כי צריך לתעד כל דבר. כשהתבקש להבהיר "מה היה בסוף הפעילות" מסר: "עד שהמפקד פרק מהרכב, הוא ראשון, אני אחריו, צעקנו להם שאנו שוטרים בעברית וערבית, אחרי שסיימנו את כל הדברים שם, עצרנו את הסרטון". בהמשך הוסיף כי לא יכול היה לכבות את המצלמה מאחר והיה למטה, והתכוון כי ירד לכיוון הרכב החשוד אשר הדרדר מעט לתוך התעלה לאחר שפגע ברכבם, ולמעשה כיבה את המצלמה רק לאחר שחזר לרכב ומאחר יותר העביר את הסרטון לשוטר 67.

בחקירתו הנגדית אישר שוטר 383 כי החל לתעד את האירוע מרגע שהתקבל הדיווח הראשוני אודות הרכב החשוד. 383 לא ידע להעריך את טווח הזמן שמתחילת הצילום ועד כיבוי המצלמה ולא זכר באיזה שלב ראה את הרכב החשוד. עם זאת, לשאלה האם הוא זוכר שהרכב החשוד חלף את רכבם השיב: "כן הוא היה במהירות גבוהה" ועד כדי לא שלא ניתן היה לראות את הרכב חרף הנסיעה אחריו וכי זמן זה המצלמה פעלה. אשר ליציאת הנהג מהרכב, בריחתו ומעצרו, נשאל והשיב כי

הראשון שיצא מהרכב המשטרתי היה שוטר 67.

לשאלה האם ראה את הנוסעים השב"חים יוצאים מהרכב השיב כי אינו זוכר ואינו זוכר את האירוע שכן חלפו למעלה מ 4 חודשים. כשהופנה לעדותו במשטרה בהקשר זה " אני אומר לך שאתה אומר שחוקר 67, זה המפקד, ירד ראשון ואתה ירדת עכשיו, מקריא לך מהעדות, שם אתה אומר שראית יורד מהרכב כמה אנשים" אישר שאם הדברים כתובים בעדותו במשטרה כי אז כך היה. בהמשך, לאחר שרוענן זיכרונו, מסר"הם נשכבו על הרצפה ורק אחד ברח מהרכב. הם יודעים שאנחנו שוטרים"

ב"כ הנאשם חזר ושאל "אני בסך הכל מנסה להבין מה היה, אני מבין שאתה ראתה את האנשים פורקים מתוך הרכב, כן? תשובת השוטר נותרה בעינה: "אני לא זוכר, אני אמרתי שאני לא זוכר. מה שכתוב אז כתוב. אם כתוב שכן אז כן". לשאלה חוזרת האם ראה את הנאשם יוצא מדלת הנהג חזר והשיב "לא ראיתי אותו". אשר למספר האנשים שנעצרו מסר " 7, לא זוכר, או 7 או לא זוכר". ולשאלה אם בזמן שרדף אחר אותו אחד שברח הוא שמע דיווח בקשר, השיב: "לא זוכר".

עד תביעה 3 -שוטר 281

עדותו במשטרה (1/ת) הוגשה חלף חקירתו הראשית. שוטר 281 נחקר בשעה 14:30 על ידי החוקר מיכאל זיגלר). בעדותו מסר כי במסגרת פעילות משטרתית יזומה נגד שב"חים ומסיעי שב"חים הוא עם הצוות שלו התמקמו בצומת תל ערד והמשימה שלהם הייתה לעצור שב"חים. בשלב מסוים שמע בקשר דיווח על רכב מסוג טויוטה קורולה אשר נוסע מאזור השטחים ונכנס לתוך שטח מדינת ישראל ושמע בקשר שרכב של היחידה התחיל לנסוע אחר הרכב החשוד ובו בזמן הוא בקשר עין עם הרכב החשוד. סמוך לכך ראה כי הרכב החשוד מתקרב אליו במהירות גבוהה לכיוונו ועל כן הפעיל מהבהבים כחולים/אדומים אחוריים והרכב החשוד שהגיע מולו סטה ימינה לציר צדדי וירד מכביש 80 עוד לפני שהגיע לצומת תל ערד, והוא החל לנסוע אחר הרכב החשוד "... אני התחלתי לנסוע אחר הרכב החשוד ואז זיהיתי בעצם שהרכב החשוד הגיע לעוד חסימה שלנו שהייתה בסוף הכביש הצדדי אליו סטה הרכב החשוד ואז רכב החשוד כנראה הבין שדרך שלו חסומה ואז הרכב החשוד התפרסס והתחיל נוסע לכיוון שלי בצורה מטורפת, אני עצרתי את הרכב המשטרתי בו נהגתי וחסמתי את הכביש אך השארתי פתח על מנת שרכב החשוד לא יתנגש בנו ואז התכוונתי לפרוס דוקרנים אך ברגע זה נהג הרכב החשוד טויוטה פשוט שבר את ההגה שלו שמאלה והוא התנגש ברכב שלנו המשטרתי שלפני כן נהגתי בו והוא פגע בצד האחורי של הרכב המשטרתי שלנו והתחיל לברוח ואז כעבור זמן קצר הבנתי שרכב החשוד ניגח עוד רכב שלנו חזיתית ואז שמעתי בקשר שיש ברחן אחד מתוך הרכב החשוד טויוטה וצעקו בקשר שהוא הנהג של רכב הטויוטה שלפני כן התנגש ברכב שלי ואז אני רואה בעצמי שאותו ברחן בעצם רץ רגלי על כביש 80 צפונה והתחלתי לרוץ אחריו וכעבור זמן קצר אני ועוד לוחם תפסנו את החשוד הנהג שלפני כן התנגש ברכב המשטרתי שבו נהגתי ובעוד רכבים משטריים של היחידה שלי". לשאלה האם ראה מי נהג ברכב הטויוטה, השיב "לא רק שמעתי מלוחם נוסף שיש ברחן וזה הנהג של הטויוטה ואז אני תפסתי את החשוד".

בחקירתו הנגדית מסר תיאור דומה לזה שמסר שוטר 67 בקשר עם מנח הרכב לאחר עצירתו בתעלה "אלכסוני כלפי מטה לכיוון התעלה" ו " הרכב לא שכב על הצד" אלא "4 גלגלים על הקרקע". **השוטר העריך את המרחק בין הרכב החשוד לאחר עצירתו לבין הרכב המשטרתי ב - כ 5 מטרים ובינו לבין הרכב כ - 10 מטרים (עמ' 9)** . השוטר נשאל שוב ושוב האם ראה את פריקת הנהג מהרכב והגם שהשיב בתחילת תשובתו כן, ניתן לראות בתשובותיו כמו בהמשכה של חקירתו לרבות זו החוזרת כי היחיד שפרק וברח הוא הנהג וזאת ידע על פי דיווח ששמע בקשר וראה כי אדם אחד בורח.

בחקירתו החוזרת נשאל האם ראה את הנהג פורק מהרכב והשיב: " אני לא שמרתי על קשר עין רציף, שמרתי על האזנה בקשר שראיתי שהייתה פריקה מהרכב וזה הנהג".

ברשות בית המשפט שאל הסנגור: "**כלומר את הפריקה של הנהג לא ראית? השיב** "לא, קיבלתי את זה בקשר, אני הייתי

עסוק בנהיגה". ולשאלה "בשונה מאחרים שראית שהם לא יצאו מהרכב? השיב"כן".

עד תביעה 4 - שוטר 343

דוח פעולה שערך (ת/9) הוגש חלף חקירה ראשית וממנו עולה כי השוטר השתתף בפעילות בציר ג'ימבה עם לוחמים נוספים ותפקידם היה לבצע חסימה ככל שתהיה בריחה. במהלך ההמתנה קיבלו דיווח בדבר רכב מסוג טויוטה שעושה דרכו לכיוונם, אולם סמוך לאחר מכן דווח כי הרכב ביצע פניית פרסה וחזר לציר כך שלא יגיע לכיוון בו התמקמו. משכך, כל קבוצת הלוחמים יצאו עם רכבם לכיוון בריחת הרכב החשוד ובהגיעם ראו את הרכב החשוד בתעלה וכן מספר תושבי שטחים שנעצרו על ידי כוח אחר, ולהם נותר לסייע בשמירה. **בחקירתו הנגדית** אישר תיעוד האירוע במכשיר נייד של אחד השוטרים, אולם לא זכר אם בוצע תיעוד נוסף של האירוע על ידי מי מהלוחמים האחרים.

עד תביעה 5 - שוטר 414

דוח הפעולה שערך (ת/10) הוגש חלף חקירתו הראשית ומבלי שנדרש לחקירה עליו. מהדו"ח נלמד כי היה בצוות שהוגדר **ככוח המעצר/חסימה**. השוטר תיאר כי בעת שהיו קרובים לציר צדדי של כביש 80 מערבה, שמע בקשר שהרכב החשוד מגיע לאזור בו התמקמו ובהמשך שמע כי הרכב חלף במהירות גבוהה את אחד הכוחות. עוד תיאר כי הכוח המתין להגעת הרכב החשוד, אולם בדיווח שהתקבל לאחר מכן נמסר כי הרכב החשוד ביצע פרסה עוד לפני שהגיע למקום בו המתין לו וברח חזרה לכיוון כביש 80 "ואז שמעתי בקשר שיש בריחה של מישהו ואני התחלתי לרוץ לכיוון המקום ששם הבנתי שעצרו את הרכב החשוד וכאשר הגעתי למקום ראיתי שכל החשודים נעצרו ורכב החשוד זרוק בצד של הכביש".

עד תביעה 6 - שוטר 413

דוח הפעולה שערך השוטר (ת/11) הוגש חלף חקירתו הראשית. מהדו"ח עולה כי השוטר היה בתצפית יחד עם לוחם 347 ותפקידם היה לזהות רכבים או חשודים המגיעים משטחי הרשות לכיוון שטח ישראל, אז הבחינו ברכב פרטי בצבע אפור והעבירו את הדיווח לכוח ולמפקד הפעילות. **בחקירתו הנגדית** אישר שהיה בכוח התצפית, אישר כי ראה את הרכב מגיע מכיוון השטחים לכיוון ישראל ונמלט על הציר של הכביש. עוד אישר בחקירתו כי ראה את הרכב חולף את רכבו של מפקד הכוח. שלל תיעוד של האירוע על ידו.

עד תביעה 7 - שוטר 179

בדוח הפעולה מיום 2.9.2019 (ת/8) מתאר שוטר 179 את האירוע מנקודת מבטו כך שבשעה 11:50 התמקם בכביש 80 לכיוון צומת תל ערד וסמוך לכך קיבל דיווח ממפקד הכוח, שוטר 67, לפיו רכב חשוד מסוג רכב טויוטה קורולה מגיע מכיוון מזרח. 179 זיהה את הרכב שנסע במהירות "ומעון כולל עקיפות מסוכנות". לדבריו הוא נסע אחרי רכב משטרה (הסוואנה) אשר הדליק אורות מהבהבים לאחר שהטויוטה עקפה אותו והתעלמה מבקשות לעצור. הוא עקב אחר רכב הטויוטה, דיווח כי הרכב יורד דל"ש לכיוון המנהרה והגם שסימן לנהג לעצור עם מהבהבים ועם היד, הרכב המשיך בנסיעה עד שהגיע סמוך לפני המנהרה אולם אז ביצע פרסה וחזר על עקבותיו תוך נהיגה פראית שאילצה אותו לסטות מציר הנסיעה ובתוך כך דיווח לשוטר 67 על האמור. **בחקירתו הנגדית** נשאל בעיקר בנוגע לקשר עין שלו עם הרכב החשוד ומיקומו של הרכב המשטרתי בו נסעו שוטרים 67 ו 383 בזמן הרלוונטי והשיב לכל השאלות.

עד תביעה 10 - רס"מ מיכאל זיגלר

העד הינו חוקר במשטרת ערד משך 12 שנים והוא שחקר את הנאשם ואחד השוטרים ביום 2.9.2019 ובאמצעותו הוגשו הודעת הנאשם ודיסק המתעד את חקירתו (ת/4-ת/5). **בחקירתו הנגדית** נשאל בדבר הגורם שהחליט על החזרת הרכב החשוד ל"שב"ח שביקש אותו והשיב כי אינו יודע וגם אינו יודע מדוע לא נרשם זכ"ד בהקשר זה. אשר לחומרי החקירה מסר כי אלה כמו כל חומר חקירה אחר בתיק אחר הוכנסו לתיק החקירה, ובכל הנוגע לעובדה כי בתיק אין זכ"ד ביחס להעדר תיעוד נזקים כמו גם החזרת הרכב החשוד, מסר כי מדובר בתקלה שיצאה תחת ידו וכלשונו "פספסתי". העד גם נדרש להסביר מדוע

לא בוצעו פעולות חקירה נוספות בהינתן גרסת הנאשם לפיה לא הוא נהג ברכב, ועל כך השיב כי אין גבול לפעולות שאפשר לבצע בתיק, אולם בהינתן שבתיק דן עלה במובהק מדוחות השוטרים כי אלה מצביעים על הנאשם כיחיד שנהג ברכב לא היה מקום לבצע פעולות נוספות, לרבות ט.א אשר לא הייתה הכרחית ו/או בעלת משקל מכריע מקרה בו מדובר ברכב בו נמצאו אנשים רבים. עמ' 22, שורה 12 ואילך וכן עמ' 23)

ראיות ההגנה

4. ראיות ההגנה כללו את עדות הנאשם, עדות מוחמד מאהנייה הוא נוסע/ שב"ח ברכב החשוד במועד הרלוונטי לכתב האישום, עדותו של רס"ב ווליד אבו רביעה, חוקר במשטרת ערד אשר חקר את השוטרים שנטלו חלק באירוע. בנוסף, הוגש ה/1 שהינו שרטוט הציר ומיקום הרכבים בזירת האירוע.

עדות הנאשם במשטרה

בחקירתו במשטרה ביום 2.9.2019 מסר הנאשם כי הגיע בשעת בוקר של יום האירוע לחניון באזור יאטה הכפר בו הוא מתגורר, שם יש הסעות שיוצאות לכיוון באר שבע וזאת במטרה להגיע ולהיכנס לישראל לעבוד, ללא היתר, ובתוך כך הוסיף כי הוא יודע שאסור לו להיכנס לישראל ללא היתר.

משהוטח בפניו כי הוא נהג ברכב הטיוטה ושאלו רישיון נהיגה ישראלי וביטוח לרכב, השיב **"אני הייתי נוכח בתוך הרכב אבל לא נהגתי"**.

שוב הוטח בפניו כי הוא זה שנהג ברכב ואף התנגש ברכבים משטריים ועל כך השיב **"אני לא נהגתי"**. לשאלה חוזרת בהקשר האמור השיב **"אני לא נהגתי ברכב, אני הייתי בדרך לכסיפה לחפש עבודה, אני ישבתי במושב האחורי של הרכב פתחתי את הדלת ונמלטתי ואני חזרתי והסגרתי את עצמי ואני מתנצל על כך שברחתי כי יש לי תנאי"**.

החוקר הטיח בנאשם כי הוא משקר וכי הוא זה שנהג ברכב ואף יש שוטרים שזיהו שהוא יצא מתוך דלת הנהג והתחיל לברוח עד שנעצר, ועל כך השיב הנאשם: **"אני לא נהגתי ברכב ואני ישבתי מאחורה ואז קפצתי לחלק הקדמי של הרכב ואז יצאתי מהדלת של הנוסע שליד הנהג"**.

כשהוטח בפניו כי רק **"לפני שנייה בדיוק אמרת שנמלטת מהדלת האחורית"** השיב הנאשם **"אני התבלבלתי נמלטתי דרך דלת קדמית"**.

לשאלה כמה אנשים ברחו איתו, השיב **"אני ברחתי יחד עם הנהג ואני נתפסתי"**. הוטח בו כי הוא משקר שכן הוא היחיד שברח מכוח המשטרה, ועל כך השיב: **"אני נמלטתי יחד עם עוד מישהו וזה הנהג ובזמן שראיתי שהם מתקרבים אליי הסגרתי את עצמי"**.

לשאלה **"אבל שוטרים מספרים שאתה רצת ולא הסגרת את עצמך עד ששוטר תפס אותך"** השיב **"נכון אבל אני ברחתי אבל בזמן שהם התקרבו אליי אני הרמתי ידיים והסגרתי את עצמי"**. בהמשך חקירתו חזר וטען כי הוא לא נהג אלא היה אחד הנוסעים והודה כי הוא נמלט מהמקום מאחר ויש לו תנאי (עמ' 3).

בעדותו בבית המשפט, בחקירה הראשית מסר כי הגיע מיאטה לישראל לחפש עבודה **"הייתי עם נהג בדרך ג'ימבה"** (עמ' 40 ש' 9). טען כי הוא לא מכיר את הנהג וכי עלה להסעה ביאטה במקום בו דרך כלל מתקבצים אנשים שרוצים להיכנס לישראל ומחפשים הסעה.

לבקשת הסגור תיאר את הנסיעה ברכב והמפגש עם השוטרים **"היינו ברכב ששה אחורה ואחד קדימה. אנחנו נוסעים בדרך ג'ימבה ואז הנהג נוסע עבר רכב משטרה, רצינו לפנות לכסיפה, הנהג שאנחנו ברכב שלו רצה לפנות לכסיפה"**.

אחר כך חזר ובאו רכבים של משטרה אחד חסם את הכביש, הנהג עבר את הרכב משטרתי שחסם אותו. אחר כך בא רכב משטרה אחר ופגע ברכב שלנו והרכב הידרדר לעפר. היה אבק ואני ברחתי מהרכב וגם הפועלים שהיו גם ברחו" (עמ' 41 ש' 7).

את יציאתו מהרכב תיאר כך "כשנפגעו הרכבים והרכב נפל לואדי נהיה אבק במקום והראש שלי קיבל מכה מהאוטו פתחתי את הדלת שליד הנהג וברחתי וגם הפועלים ברחו מהדלת האחורית". כשהתבקש להסביר מדוע יצא מהדלת שליד הנהג, השיב "היו הרבה פועלים ולא יכולתי להגיע לדלת האחורית".

בחקירתו הנגדית מסר כי הוא לא מכיר אף אחד מהנוסעים גם לא את הנהג ואישר כי אין ולא היה לו סכסוך עם מי מהנוסעים או עם מי מהשוטרים.

לשאלה האם כשיצא דרך המושב הקדמי מדלת הנוסע שליד הנהג, עלה על האיש שישב שם, איש שמן, השיב בחיוב ולשאלה מאיזו דלת יצא הנהג, השיב "לא יודע בדיוק. למה היה אבק". הנאשם נמצא לא ידע לתאר כיצד נראה הנהג "בן אדם אני לא יודע" כשנשאל שמן או רזה ענה רזה ולא ידע בן כמה נראה.

עוד בחקירתו אישר הנאשם כי במועד האירוע לבש חולצה שחורה וג'ינס וגם אישר כי אינו מחזיק ברישיון נהיגה ישראלי וכי אסור לו להיכנס לישראל. ובהמשך מסר כי נתפס 4-5 דקות לאחר שברח.

משהתבקש לחזור ולאשר כי כל יושבי הרכב ברחו כפי שמסר בחקירתו הראשית, השיב "כן". כולם ברחו רק מי שהיה ליד הנהג הוא נשאר באוטו" ולאחר חקירה ממושכת בעניין כבר טען "אני לא יודע בדיוק כמה ברחו" ואחר כך הוסיף "לא יודע בדיוק. אבל יש כאלה שברחו". הנאשם עומת עם דבריו במשטרה שם מסר כי הוא והנהג ברחו ואילו בעדותו בבית המשפט מסר כי גם אחרים ברחו, ועל כך השיב "בדיוק אני לא יודע. יש כאלה שברחו גם. אני לא יודע אם הוא הנהג או לא. אני ברחתי וכשחזרתי לא מצאתי את הנהג ברכב. אני אמרתי גם בחקירה שהנהג ברח".

בהמשך ומשהוטח בו כי כלל השוטרים שהעידו מסרו כי רק אחד ברח וזה הוא, חזר וטען כי "יש כאלה שברחו" ולמעשה אישר דבריו כי כמה מנוסעי הרכב החשוד ברחו מהרכב. לשאלה האם **כל מי שהיה ברכב נתפס, השיב** "הנהג ברח וכולם נתפסו". משהוטח בו כי הוא היחיד שברח מהרכב וכי הוא זה שהנהג ברכב וברח נוכח שחשש מהעונש המשמעותי שיכול ויושת עליו, השיב כי כשהובא חזר לרכב החשוד לאחר שנתפס, לא ראה את הנהג, והוא בכלל ברח משום שיש לו תנאי.

עד הגנה מוחמד מהאנייה תושב הרשות הפלסטינית, היה אחד מנוסעי הרכב שנתפסו ונעצרו. בפתח חקירתו הראשית הצביע ב"כ הנאשם לעבר הנאשם ושאל מי זה שיושב שם? והעד השיב "זה אחד אנשים שנתפסו איתנו ברכב, אחד העובדים". כך תיאר העד את האירוע מזמן כניסת הרכב לשטחי ישראל ועד לעצירתו מסר: "היו מעל"י הרבה אנשים ואני ישבתי מאחורה, אני לא ראיתי מולי בבירור. אני ראיתי שמכונית פגעה או שהיא פגעה במשהו ואחרי זה ירדתי, יצאתי". ובהמשך "היה עפר, אבק ויצאנו מהמכונית, תפסו אותנו ושמו מסכות על העיניים".

לשאלה האם הוא מכיר את הנאשם, השיב בשאלה: "זה ישב איתי מאחורה?" ולשאלה האם הנאשם ישב איתו מאחור, השיב: "כן, כן, אני זוכר שהוא ישב איתי מאחורה". בהקשר זה תיאר הנאשם כי במושב האחורי של הרכב ישבו 7-8 אנשים בצפיפות גדולה ועל כן לא יכול היה לראות את הדרך לפניו וכך גם ביציאתו מהרכב "לא אני לא ראיתי אני רק זוכר שיצאנו מהמכונית והיה אבק ושמו מסכה לעיניים".

בחקירתו הנגדית מסר כי מי מקרובי משפחתו של הנאשם שלא מוכר לו הגיע לביתו ביאטה וביקש ממנו להעיד במשפט. העד לא ידע לומר כיצד ידע אותו אחד את כתובתו והוסיף כי תחילה סירב לבקשה משום שחשש שהיה לו בעיות, אולם משקיבל הזמנה מבית המשפט ונאמר לו כי יתלוננו עליו אם לא יגיע להעיד, הוא התרצה והגיע. העד אישר כי כל הנוסעים עלו ביאטה וכי הוא לא מכיר אף אחד מהם. לשאלה האם הוא זוכר את האנשים שנעצרו יחד עמו השיב: "אני לא הייתי מכיר אותם, אני רק נפגשתי איתם ברכב ביום הזה. אולי אני אזכור פרצוף של מישהו אחד, אולי ככה".

לשאלה איפה בדיוק יש הנאשם ברכב "עליי ישבו שני אנשים והוא אולי אחד מהם". העד תיאר כי ישב סמוך לדלת הימנית מאחור, הייתה צפיפות גדולה במושב האחורי ועליו ישבו שני נוסעים ועל כן הוא לא יכול היה לזוז ולא לראות את הדרך לפניו לרבות ההתרחשות אם כי הרגיש שהרכב מסתובב וקיבל מכה.

עוד מסר העד כי הוא רק ירד מהרכב אבל לא ברח ואישר כי שוטר הגיע ונתן לו הוראות מיד לאחר שהרכב נעצר וסמוך ליציאתו מהרכב. העד לא ידע לספר מי מהנוסעים יצא מהרכב ואיך " **אני לא יודע, כי אני ירדתי מהמכונית מהר ועמדתי בצד והיה אבק אז לא הסתכלתי מסביב, פחדתי ממה שקרה, יותר דאגתי לעצמי ולא לאחרים**".

לטענת העד הוא לא יודע ולא זוכר אם רק אדם אחד ברח מהרכב ומשהוטח בפניו כי זכר יפה את האירוע השיב: "יכול להיות שיותר מאחד, אני רק ירדתי ובאו תפסו אותנו". לשאלה כמה אנשים ברחו מהרכב? השיב כך "אנחנו שלקחו אותנו לתחנה כולנו היינו שם רק את הנהג לא ראיתי שם". אולם בהמשך אישר כי רק אדם אחד ברח מהרכב "כן, כן, אני לא ראיתי אותו אחר כך" ואותו לא ראה מאוחר יותר בתחנת המשטרה אליה הובאו לאחר מעצרו הגם שכל הנוסעים נתפסו. ובהמשך לשאלה " **אני אומרת לך שזה נכון ברח בן אדם אחד מהרכב אבל הוא נתפס**". השיב "אני לא יודע אם תפסו אותו או לא, אני לא ראיתי אותו בתחנה. ראיתי את זה (מצביע לעבר הנאשם) ואת אלה שהיו בתחנה".

העד לא ידע לתאר את כיצד נראה הנאשם והסביר זאת בחלוף הזמן ובכך שאף פעם לא ראה אותו לפני האירוע ולאחריו. העד עמד בדעתו כי הנאשם ישב מאחור והוא לא הנהג חרף ש"כ התביעה חזרה והטיחה בו כי הנאשם הוא זה שנהג. ובהמשך הוסיף כי "כולם נתפסו אבל יש אחד שלא ראיתי אותו בתחנה שהוא הנהג וגם שירדתי מהמכונית לא ראיתי אותו". והוסיף כי לא ראה את הנהג בזמן שירד מהרכב, וגם לא בתחנה.

עד הגנה - רס"ב וואליד אבו רביעה

העד הינו חוקר נוער בתחנת משטרת ערד והוא זה שחקר את השוטרים אשר הוזמן למסור עדות בקשר עם הסרטון שקיבל משוטר 67. בחקירתו הראשית אישר קבלת תיעוד האירוע בסרטון משוטר 67 **והוסיף לשאלות ב"כ הנאשם כי צפה בסרטון תועד** "מהלך המרדף ואת בריחת הנאשם. לגבי סרטון של חצי שעה אני לא זוכר שראיתי כי הסרטון היה קצר". הוצגה לו עדות שוטר 67 לפיה קיצר את אורכו של הסרטון לאחר אישורו ועל כך הגיב: "אני לא אגיד לו לקצר את הסרטון, הסרטון שהוא הציג בפניי זה הסרטון של האירוע וזה מה שקיבלתי ממנו. אין מצב שאני אגיד למישהו לקצר סרטון או אקצר סרטון". ובהמשך הוסיף כי הסרטון שהועבר אליו הוא הסרטון שבתיק החקירה ואין אחר, ובהתייחס לדברי שוטר 67 כי העביר אליו את הסרטון בשלמותו השיב, "כנראה שהכוונה שלו הייתה שהסרטון שלם זה בקשר לחלק המתאר את האירוע".

דין והכרעה

הנאשם הוא תושב הרשות הפלסטינית ואין חולק כי במועד הרלוונטי לכתב האישום לא היה בידו אישור כניסה לישראל.

אין חולק כי ברכב שנכנס לתחומי מדינת ישראל נמצא הנאשם ועוד לפחות 6 נוסעים, כולם תושבי הרשות ללא היתר כדין להיכנס לישראל.

אין חולק באשר למסכת העובדתית שבכתב האישום ככל שהיא מתייחסת לנהיגת נהג הרכב את הרכב ולכך שלאחר מעקב ומרדף שבוצע על ידי כוחות הביטחון אחר הרכב בתוך תחומה של מדינת ישראל, ולאחר שהרכב פגע ברכבים המשטריים שחסמו את דרכו הדרדר הרכב לצד הדרך (סוג של תעלה) ושם נעצר.

אין חולק לאחר עצירת הרכב, הנאשם יצא מהרכב ומיד נמלט מהמקום ונעצר לאחר מרדף אחריו שנמשך אחריו כ 4-5 דקות. למעשה, **המחלוקת נסובה בשאלה - האם הנאשם הוא זה שנהג ברכב?**

5. באת כוח המאשימה בסיכומיה, הפנתה לראיות שהובאו על ידה במסגרת פרשת ראיות התביעה וטענה כי אלה מהוות בסיס איתן להוכיח מעבר לכל ספק סביר שהנאשם הוא זה שנהג ברכב ועל כן יש להרשיעו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לדידה, כל אחד מעדי התביעה העיד על שראה ושמע בלבד ובהתאמה מלאה לתפקיד והחלק שנטל באירוע,

עדות אחראית מהימנה ומסייעת לעדותו של שוטר 67 אשר הוא זה שהעיד שראה במו עיניו אדם אחד יוצא מדלת הנהג ורק אדם אחד בורח מהמקום ואותו אחד הוא זה נתפס על ידי השוטרים, בעוד שיתר נוסעי הרכב לא ברחו אלא נותרו במקום ונשמעו להוראותיו. בהתייחסה לפרשת ההגנה טענה לסתירות מהותיות בעדות הנאשם בבית המשפט בכלל ולדברים שמסר בחקירתו במשטרה. כך טענה בהתייחסה לעדותו של עד ההגנה מר מוחמד מהנייה אשר נטען כי נראה שהונחה להעיד לטובת הנאשם בשים לב לכך שעדותו אינה מתיישבת עם התשתית הראייתית בתיק וכמו הנאשם התברר כי אינו יודע לתאר ולו במעט את אותו אחר שנטען נהג ברכב.

6 ב"כ הנאשם בסיכומיו עתר לזכות את הנאשם מכל העבירות הקשורות לנהיגה ברכב. לטענתו, כי אין במסד הראייתי אותו ניסתה להקים התביעה במהלך המשפט כדי לבסס הרשעת הנאשם. לדידו, האירוע המתואר בכתב האישום באופן יבש הוא אירוע סוער הכולל מרדף רכוב על שבילי עפר, כאשר הרכב הנמלט מבצע תמרונים ואחריו רודפים מספר כלי רכב מוסווים ואשר נעצר לאחר שהחליק והתדרדר לתוך תעלת עפר, כך שברגע אחד שאינו אורך מעבר לשניות בודדות נפתחות דלתות הרכב, מתוכו יוצאים 6-7 אנשים (למעט אחד שנשאר ברכב) וכשענן אבק מכסה את הרכב טוען מפקד הכוח שוטר 67 כי ראה את הנאשם יוצא מדלת הנהג. ב"כ הנאשם טען כי מקרה בו מדובר באירוע מסעיר מסוג זה כי אז פועל מנגנון של אוטו-סוגסטיה המשלים באמצעות הרציונל בתוספת הרצון להצלחה במשימה את מה שלא נתפס בחושים. כך במקרה דנן אין זו יד המקרה שרק המפקד ראה את ה"ברחן" נמלט מדלת הנהג. לדידו של ב"כ הנאשם המנגנון הנ"ל עלול להכשיל את העד באופן שסבר שמי שברח ונמלט הוא קרוב לוודאי הנהג. טענה נגזרת לאמור הינה למחדלי חקירה שנבעו מנקודת המוצא בכל חקירת האירוע שהייתה אחת - מי שנמלט מהרכב הוא הנהג - ועל כן לא נבדקו אפשרויות נוספות, כמו למשל האפשרות שהנהג הוא אחד הנוסעים שיצא מהרכב ולא ברח או אפשרות שהיה אחר שנמלט שלא זוהה ועל כן עדויות שהצביעו על אפשרויות אחרות נפסלו על הסף מה שהוביל לכך שלא בוצעו פעולות חקירה בסיסיות, לא נאספו ראיות וחלקן אף אבדו או הושחתו, כמו למשל החזרת הרכב למאן דהוא ללא כל רישום או תיעוד וחיתוך הסרטון שתיעד את האירוע משך כחצי שעה ולמשך שתי דקות.

טענות נוספות העלה בהתייחסו לסיכומי המאשימה אשר בין היתר נטען כי אלה רצופים קביעות לא מבוססות ולעיתים אף מנוגדות לגרסת העדים ובעיקר של השוטרים 67, 281 ו- 383 אשר תוארה באופן לא מדויק בלשון המעטה ומבלי שהוזכרו סתירות מהותיות ואף שקרים בין חקירותיהם במשטרה לגרסתם בבית המשפט.

לטענת ההגנה זיהוי הנאשם כנהג הרכב מתבססת על עדות יחידה של מפקד הכוח, שוטר 67 בסיוע שני עדים נוספים שוטר 383 ו- 281 אשר תיארו כל אחד חלק אחר של האירוע ועל המסקנה הנסיבתית לפיה 7 שב"חים היו ברכב וכולם נתפסו כאשר מי שברח הוא הנהג. לטענתו כל אחד מהבסיסים עליהם נסמכה התזה הנ"ל קרסה במהלך המשפט, שכן עדים 67 ו- 281 שינו גרסתם הראשונית. לוחם 67 אשר בחקירתו הנגדית התברר כי לא היה בקשר עין עם הברחן עד מעצרו ולוחם 281 שינו גרסתם הראשונית בתיאום מחשיד את גרסתם במשטרה ושניהם שיקרו בנוגע לנקודות הליבה שבמחלוקת. לדידו, לולא עדותו של מפקד הכוח לא ניתן כלל היה להגיש כתב אישום נגד הנאשם ועדות זו התבררה כעדות שקרית, מגמתית ומתפתחת בהתאם לראיות ולשאלות שהוצגו לו במהלך החקירה.

7. לאחר ששמעתי את העדים באופן בלתי אמצעי, לאחר שעברתי על המוצגים השונים ונדרשתי לסיכומי הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם הוא זה שנהג ברכב. הרשעת הנאשם מבוססת על אמון מלא של בית המשפט בעדותם של עדי התביעה וזאת במצטרף לראיות נוספות מפלילות ומחזקות והסתירות בגרסת הנאשם ועד ההגנה מוחמד מהאנייה.

הלוחמים והשוטרים אשר לקחו חלק בפעילות העידו על פי תפקידם וחלקם באירוע ועל פי מה שראו וקלטו בחושם. לא נמצאו סתירות חיצוניות או פנימיות בעדותם וניתן לראות כיצד עדותם משתלבת האחת בשנייה ושילובן יחד לכדי תמונה ברורה

של האירוע, מתחילתו ועד סופו ללא שנותר ספק בדבר העובדה כי הנאשם הוא זה אשר נהג ברכב.

תמונת האירוע בראי עדותם במשטרה של הלוחמים/שוטרים

8. מכלל עדויות השוטרים שתיארו בהתרחשות האירוע והשתלשלותו נמצא כי במועד הרלוונטי התקיימה פעילות יזומה במרחב ציר כביש 80 לתפיסה ומעצר שב"חים לתחומי המדינה, עליה פיקד מפקד הכוח, שוטר 67.

שוטר 67 הוא מפקד הכוח אשר עדותו מהווה נדבך מרכזי בראיות התביעה. בעדותו במשטרה כמפורט לעיל, תאר שוטר 67 אירוע מתגלגל שחלקו הראשון מתחיל במעקב אחר הרכב מיד עם כניסתו מהשטחים לתוך ישראל ומסתיים בפגיעת הרכב ברכב המשטרה בו הוא נסע יחד עם שוטר 383 ומיד לאחר מכן מדווח לתעלה ונעצר. מדבריו עולה כי הכוח הפועל פוצל למספר חוליות על ומסביב כביש 80 כך שחלק מהכוחות היה בתצפית, חלק ככוח מעצר בנקודת המתנה כשהוא יחד עם שוטר 383 נסעו באחד מהרכבים (להלן: הרכב המשטרה). וכך, סמוך לשעה 11:30 הכוח המתצפת דיווח על הרכב אשר נוסע מכיוון השטחים לכיוון ישראל וסמוך לכך עולה לכביש 80 ונוסע לכיוון צומת תל ערד. זמן קצר לאחר מכן, הרכב חולף את הרכב המשטרה בו שוטרים 67 ו 383 אשר החל נוסע אחר הרכב ובתוך כך שוטר 383 שנהג ברכב המשטרה החל בתיעוד האירוע בטלפון הנייד שלו שהונח על מתקן בדשבורד של הרכב המשטרה. עוד מעדותו של שוטר 67 במשטרה עולה כי נוכח שהרכב נסע במהירות גבוהה מאוד הוא נעלם מהעין ועל כן הוא הודיע לשוטר 179 (כוח המעצר והמקדם של הרכב החשוד אשר נמצא באותו זמן בנקודת המתנה לרכב) כי הרכב בכיוון אליהם. שוטר 179 אישר קבלת הדיווח, אולם, סמוך לכך דיווח לשוטר 67 כי הרכב החשוד ביצע פרסה וחזר על עקבותיו ולמעשה לא הגיע לנקודת ההמתנה בה נמצא הכוח. בשלב זה, שוטר 67 כבר זיהה את הרכב החשוד מגיע מולו בציר הסמוך לכביש 80 ונוסע לכיוון כביש 80, ועל פי הוראתו שוטר 383 חסם באמצעות הרכב המשטרה את דרכו של הרכב החשוד והגם שהותיר טווח לעצירה מוחלטת של הרכב החשוד זה לא עצר אלא הוסיף והאיץ מהירות נסיעתו, הגיע אל הרכב המשטרה ופגע בחזית שמאל של הרכב, איבד שליטה והתדרדר לתעלה.

9. תיאורו של שוטר 67 את השתלשלות האירוע כאמור נתמך ומחוזק בעדותם במשטרה של הלוחמים שנטלו חלק באירוע, בהתאמה לתפקידו בכוח והמיקום בו הוצב.

חלקו השני של האירוע מתרחש מיד לאחר עצירת הרכב אשר מכלל העדויות נלמד כי סטה לתעלה אם כי נותר על 4 גלגלים וכשהוא מוטה לצד. כך תיאר שוטר 67 את שקרה לאחר שהרכב נעצר:

"אני מיד ירדתי מהרכב רצתי לעבר הרכב החשוד צעקתי לחשודים בערבית "וואקף וואלה בטוכק" שהמשמעות תעצור או שאני יורה. הדלתות נפתחו ואנשים יצאו מהרכב לאחר שזיהו אותי נשכבו על הארץ פרט לנהג שיצא מהדלת של הנהג והחל בריצה לכיוון כללי כביש 80 שאני מזהה את הלוחם שלי 281 רץ לכיווני שלי ומזהה את הבריחה של הנהג ורודף אחריו ועוצר אותו על השול של כביש 80 לאחר זמן קצר הגיעו הלוחמים וסייעו במעצר החשודים שיצאו מהמרכב" (עמ' 1 ש' 16 ועמ' 2 ש' 19-21).

לשאלה מי נהג הרכב השיב כי שמו הוברר כעלאא שמסטי ולשאלה איך הוא יודע שעלאא שמסטי הוא שנהג ברכב השיב: "כשהגעתי לרכב מיד שהוא נעצר בתעלה ואז יצא מדלת הנהג אדם אחד שברח רגלית, שאר האנשים יצאו משאר הדלתות ואף אחד מלבדו לא יצא מדלת הנהג, הלוחם 281 רדף אחריו ועצר אותו כך שאני בטוח שמי שנעצר על ידי 281 הוא הנהג". בהמשך נשאל האם מישהו מנוסעי הרכב החשוד התנגד למעצר או ניסה לברוח, ועל כך השיב "לא, כולם נשכבו על הרצפה פרט לנהג".

שוטר 383 אשר נהג ברכב המשטרה בו נסע שוטר 67 מסר בעדותו במשטרה תיאור דומה ומשלים לזה של שוטר 67 בכל הנוגע להשתלשלות ותיעוד האירוע מתחילתו ועד שהרכב נעצר וסטה לצד הדרך ואז "... 67 ירד ראשון ואני ירדתי אחריו

כשאני צועק משטרה בערבית ובעברית **וראיתי שיצאו מהרכב כמה אנשים 6-7 אמר להם לשכב על הרצפה** הם נשכבו על הרצפה **ורק אחד ברח מהרכב ולוחם שלנו רדף אחריו ותפס אותו אני הגעתי אליו ועזרתי לו לעצור את הבחור שברח**".

שוטר 281 הוא הלוחם בכוח משימת המעצר שרדף אחר אותו אחד שדווח כי ברח מהרכב, תפס ועצר אותו. השוטר מסר בעדות במשטרה כי התמקם עם צוותו בצומת תל ערד וכי בשלב מסוים שמע בקשר דיווח על רכב מסוג טויוטה קורולה אשר נוסע מאזור השטחים ונכנס לתוך שטח מדינת ישראל ושמע בקשר **שרכב של היחידה** (הוא הרכב של מפקד הכוח שוטר 67 ש.ש) התחיל לנסוע אחר הרכב החשוד ובו בזמן הוא (שוטר 67 ש.ש) בקשר עין עם הרכב החשוד. סמוך לאחר מכן ראה שוטר 281 את הרכב החשוד מתקרב במהירות גבוהה לכיוונו ועל כן הפעיל מהבהבים כחולים/אדומים אחוריים והרכב החשוד שהגיע מולו סטה ימינה לציר צדדי וירד מכביש 80 עוד לפני שהגיע לצומת תל ערד, והוא החל לנסוע אחר הרכב החשוד **"אשר הגיע לחסימה שלנו"** (חסימה שביצע שוטר 179 ש.ש) ומהתברר לנהג הרכב החשוד כי הדרך שלו חסומה **" הרכב התפרסס"** והתחיל נודע בפראות לכיוון הרכב של שוטר 281 אשר ביצע חסימה דרך מאולתרת באמצעות הרכב המשטרתי בו נהג ותוך שהותיר מרווח שיאפשר המשך נסיעה של הרכב החשוד ככל שזה לא יעצור. עוד תיאר כי הרכב החשוד הגיע אליהם **"בצורה מטורפת"** ועוד קודם ששוטר 281 הספיק לפרוס דוקרנים במקום, התנגש בחלק האחורי של הרכב המשטרתי שלהם והמשיך לנסוע ומיד אחרי: **" ואז כעבור זמן קצר הבנתי שרכב החשוד ניגח עוד רכב שלנו חזיתית (הוא הרכב המשטרתי של מפקד הכוח שוטר 67 ש.ש) ואז שמעתי בקשר שיש ברחן אחד מתוך הרכב החשוד טויוטה וצעקו בקשר שהוא הנהג של רכב הטויוטה שלפני כן התנגש ברכב שלי ואז אני רואה בעצמי שאותו ברחן בעצם רץ רגלי על כביש 80 צפונה והתחלתי לרוץ אחריו..."**

תיאורו של שוטר 281 את השתלשלות האירוע נמצא משתלב יפה עם תיאורו של שוטר 67 את השתלשלות הדברים קודם ואחרי שהרכב החשוד נעצר. כאמור, שוטר 67 תיאר כי מיד לאחר עצירת הרכב, הוא יצא מהרכב המשטרתי וירד לתעלה בה נעצר הרכב שממנו יצאו אנשים אשר מיד נשמעו לקולו ושכבו על הרצפה פרט לאחד שיצא מדלת הנהג והחל בריצה לכוון כביש 80 כשבאותו מעמד וזמן הוא מבחין בלוחם 281 **"... שאני מזהה את הלוחם שלי 281 רץ לכיווני שלי ומזהה את הבריחה של הנהג ורדף אחריו ועוצר אותו על השול של כביש 80..."**.

את המעצר של אותו אחד שברח מהרכב תיאר שוטר 281 בהמשך לדבריו כאמור: **"...כעבור זמן קצר אני ועוד לוחם תפסנו את החשוד הנהג שלפני כן התנגש ברכב המשטרתי שבו נהגתי ובעוד רכבים משטריים של היחידה שלי" ותיאור זה מתיישב היטב עם עדותו של 383 שמסר בהקשר זה כי רק אחד ברח מהרכב ו **"...ולוחם שלנו רדף אחריו ותפס אותו אני הגעתי אליו ועזרתי לו לעצור את הבחור שברח"**.**

להשלמת התמונה נוסיף מעדותו של שוטר 179 אשר תיאר כי במסגרת חלקו במשימה (כוח מעצר) התמקם בכביש 80 לכיוון צומת תל ערד וסמוך לשעה 11:50 קיבל דיווח ממפקד הכוח, שוטר 67, לפיו רכב חשוד מסוג רכב טויוטה קורולה בדרך להגיע למקום בו הם נמצאים ומיד לאחר מכן שוטר 179 מזהה את הרכב נוסע במהירות עוקף רכבים תוך שהוא יוצר ענן אבק **"מעונן כולל עקיפות מסוכנות"** ותוך שהתעלם מבקשות הרכב המשטרתי בו נסעו שוטרים 67 ו- 383 שהורו לו לעצור. מכאן החל שוטר 179 במעקב אחר הרכב שעשה דרכו לכיוון המנהרה אולם סמוך להגעתו למנהרה ולאחר שזיהה כוח חסימה במקום, ביצע הרכב פרסה וחזר על עקבותיו תוך נסיעה פראית אשר גרמה לשוטר 179 לסטות בחדות מהציר כשבתוך כך דווח בקשר לשוטר 67 כי הרכב ביצע פרסה וחזר לנסוע על הציר.

בעוד שוטר 67 מקבל את הדיווח האמור מאת שוטר 179 עלה כי כבר זיהה את הרכב החשוד מגיע מולו בציר הסמוך לכביש 80 וכשהוא נוסע לכיוון כביש 80 (ראו בהרחבה בפרשת התביעה) הוא נותן הוראה לשוטר 383 שנהג ברכב המשטרתי לבצע את החסימה מאולתרת באמצעות הרכב המשטרתי מה שהביא לעצירתו של הרכב לאחר שפגע ברכב המשטרתי וסטה לצד הדרך.

עדות השוטרים במשטרה כמו דוחות פעולה שערכו שוטרים שהשתתפו באירוע, בין אם העידו בבית המשפט ובין אם התביעה וויתרה על עדותם, הוגשו בהסכמה חלף חקירתם הראשית במסגרת פרשת התביעה.

10. נסכם ונאמר כי מכלל עדותם של השוטרים כאמור (383, 281, 179 ו-67) עולה תמונה ברורה לפיה לאחר עצירת הרכב יצאו ממנו אנשים ולמעט אחד שיצא מדלת הנהג ומיד ברח, אלה שיצאו מהרכב לא ברחו אלא נשמעו להוראת שוטר 67 ונשכבו על הרצפה. שוטר 383 יצא מהרכב המשטרה מיד אחרי שוטר 67 וראה מספר נוסעים שיצאו מהרכב ונשכבו על הרצפה בהוראת שוטר 67 ואחד שבורח מהרכב אם כי לא ראה מהיכן יצא אותו אחד. במקביל, מגיע שוטר 281 סמוך למקום עצירת הרכב החשוד, כשבתוך כך הוא שומע דיווח בקשר (הקשר נמצא עליו) כי אחד מנוסעי הרכב בורח ומיד מבחין באותו אחד שבורח והחל רודף אחריו. שוטר 67 מבחין באמור וממשיך בטיפול בנוסעי הרכב החשוד ואילו שוטר 383 מצטרף לשוטר 281 במרדף אחר אותו אחד שברח ואשר נתפס על ידי שוטר 281 ונעצר והוא הנאשם.

הצלבה מדוקדקת בין עדותם השוטרים 383, 281 ו-179 אל מול עדותו של שוטר 67 כפי שנמסרה על ידי כל אחד מהם במשטרה ותוארה במפורט בראיות התביעה וכאמור, מעלה תמונה בהירה וברורה של התרחשות האירוע מרגע כניסת הרכב לתחומי מדינת ישראל, המרדף אחריו, עצירתו לאחר שפגע בשני רכבים משטריים, יציאת נוסעים מהרכב, מרדף אחר האחד שיצא מדלת הנהג וברח ועד לתפיסתו.

מתוך הדברים נראה כי כל אחד מהשוטרים מסר את שקלט בחושו ובהתאמה לחלקו ומיקומו בזמן האירוע. משנה תוקף לאמור נמצא בגרסתו של שוטר 383 אשר ישב לצדו של שוטר 67 ברכב המשטרה, ושנשאל בחקירתו במשטרה: **"הבחור שברח מאיפה יצא מהרכב?"** ועל כך השיב: **"לא ראיתי"**. כך שוטר 281 אשר נשאל האם ראה מי נהג ברכב הטיוטה והשיב: **"לא. רק שמעתי מלוחם נוסף שיש ברחן וזה הנהג של הטיוטה ואז אני תפסתי את החשוד"**.

ניתן לראות כיצד כל אחת מעדויות השוטרים במשטרה משתלבת, משלימה ומחזקת את האחרת ושלושן יחד את עדותו של שוטר 67 אשר מסר כי לאחר שהרכב המשטרה בו נסע נפגע הוא יצא ממנו ורץ לעבר הרכב החשוד שהיה סמוך אליו ואז הדלתות נפתחו, נוסעים יצאו ומדלת הנהג יצא אדם אשר מיד החל לברוח ושאריו החל לרדוף שוטר 281.

11. כאן המקום להוסיף בנתונים העולים מחומר הראיות ואשר יש בהם לחזק במהימנות עדותם של השוטרים כפי שנמסרה במשטרה.

מדוחות הפעולה ועדות השוטרים במשטרה עולה כי האירוע החל סמוך לשעה 11:30 (וראו למשל בעדותו של שוטר 179 אשר מוסר כי סמוך לשעה 11:50 זיהה את הרכב החשוד) כשכבר בשעה 14:22 החלה חקירתם של הלוחמים בתחנת המשטרה. כך למשל נמצא כי לוחם 67 נחקר ומסר עדות בשעה 14:22 ובמקביל לחקירתו נחקר שוטר 281 כבר בשעה 14:30 על ידי חוקר אחר ואילו שוטר 383 מסר עדות בשעה 15:05. המדובר בחקירה כמעט מקבילה של השוטרים אשר מיד וסמוך לאחר האירוע הגיעו לתחנת המשטרה ונחקרו.

בהינתן טווח הזמן שבין השעות 11:50 - 14:20 (לכל המאוחר) בו נדרשו השוטרים לטפל במספר גדול של הנוסעים והנהג שנעצרו בשטח לרבות ההתרחשות האינטנסיבית שכללה פגיעה ממש ברכבים בהם נסעו תוך סיכון שלומם - האפשרות כי היה בידם זמן לתיאום גרסאות ועדכונים בנוגע לאירוע - קלושה ביותר ובכך יש לטעמי להוסיף ולחזק משמעותית את מהימנות הדברים שמסרו במשטרה.

תמונת האירוע כפי שעלתה בבית המשפט

עדותם של כלל השוטרים בניהם שוטרים 67, 383, 281 ו-179 כפי שנמסרה במשטרה הוגשה כאמור במקום חקירתם הראשית, והייתה למוקד חקירתם הנגדית ביום 30.12.2019 בה הרחבתי בפרק ראיות התביעה.

עיקר חקירתו הנגדית של שוטר 67 שהינו עד תביעה מרכזי מוקדה בקשר עם קיצורו את הסרטון המתעד את נסיעת הרכב החשוד ופגיעתו ברכב המשטרתי (עליו נעמוד בהמשך) וזיהוי הנאשם כמי שנהג את הרכב.

12. שוטר 67 חזר על גרסתו במשטרה ולפיה לאחר שהרכב החשוד נעצר יצאו מתוכו אנשים שנשמעו להוראותיו למעט אדם אחד שיצא מדלת הנהג, ברח ונתפס כעבור זמן קצר על ידי שוטר 281 ובסיועו של שוטר 383. בחקירתו הנגדית וכפי שיראה להלן, נדרש העד להסביר בפרטים שמסר בעדותו במשטרה ומטבע הדברים הרחיב בפרטים והביא פרטים נוספים אשר נמצא משתלבים יפה עם גרסתו וגרסת העדים האחרים

וכך, לשאלה האם היה בקשר עין מרגע הפריקה של הנאשם ועד מעצרו, השיב "חיובי" אולם כשהתבקש לתאר את המעצר **מיקד במה שראה בלבד** " אני אגיד מה אני ראיתי". וכך תיאר: " **ברגע שהרכב נעצר באותה שנייה שהוא נעצר נפתחה דלת הנהג, צעקתי גם בעברית וגם בערבית "עצור או שאני יורה", החשוד המשיך בבריחה לכיוון ציר 80, זיהיתי שהלוחם שלי פותח אחריו במרדף והמשכתי לרכב כמו שאמרתי בתחילת העדות, המשכתי לרכב ולא אני ביצעתי את המעצר. אין התבצע המעצר פיזית אני לא יודע כי אני התעסקתי עם שאר יושבי הרכב" וכלל דברי העד מתיישרים עם שמסר במשטרה.**

ב"כ הנאשם הפנה את שוטר 67 להודעתו במשטרה, שם בשורה 18, וביקש התייחסותו לסדר הדברים שתיאר ולפיו אנשים יצאו מהרכב ונשכבו ורק לאחר מכן תיאר את יציאת הנהג מהרכב וזה השיב " **הנהג יצא הרבה לפני**". הדברים מתיישרים עם שמסר בראשית חקירתו הנגדית, שם נשאל האם ראה בעיניו כי אנשים יצאו מהרכב כפי שתיאר בחקירתו במשטרה, והשיב: "אני רוצה לציין משהו חשוב, ברגע שהרכב פגע ברכב שלי, באותה שנייה אני פרקתי מהרכב, הייתי בקשר עין עם הרכב הפוגע, עוד לפני שהוא נעצר, זאת אומרת בזמן העצירה הייתי בנקודת שיא גובה ושלטתי ללא כל מפריע בעצירת הרכב הפוגע. באותה שנייה שהרכב נעצר כפי שציירתי, נפתחה דלת הנהג, ממש באותה שנייה, וחשוד התחיל לבצע בריחה מכיוון דלת הנהג לכיוון ציר 80. כפי שציירתי, בשלב הזה פתחתי בריצה לעבר הרכב...לוחם נוסף מבצע מרדף אחרי הברחן. נשארתי על החשודים"

על רצף הדברים האמורים הוסיף שוטר 67 לתאר: " במושב הקדמי אני זוכר שישב אדם מבוגר שהיה חגור עדיין עם החגורה, מלא, די שמן, מבוגר ובמושב האחורי היו עוד כמה חשודים, שהגעתי הדלתות נפתחו ואף אחד לא ברח חוץ מדלת הנהג שברח שם אדם אחר. אף אחד מיושבי הרכב לא ניסה להתנגד. חוץ מהברחן שמי שעצר אותו לא הייתי אני." תיאורו את הדברים כאמור היה שוטף ורצוף כשבתוך כך ציין בפרטים שלא עלו בעדותו במשטרה. כך ביחס לעובדה כי במושב הקדמי שליד מושב הנהג נותר לשבת אחד מנוסעי הרכב ובתוך כך תיאר כי אותו נוסע עוד חגור היה בחגורת בטיחות וכי הוא נראה, "מלא, די שמן, מבוגר". פרטים שבהמשך יאשרו הנאשם ועד ההגנה בעדותם ואשר אינם במחלוקת.

שוטר 67 אשר אישר כי לא ראה בזמן אמת את הנאשם נוהג ברכב וכאמור מסר שלא ראה את תפיסתו ומעצרו, וניכר כי העיד רק על מה שראה וקלט בחושיו ולא מעבר לכך, גם שלל אפשרות לפיה הסיק שהנאשם הוא הנהג רק משום שהוא היחיד שיצא מדלת הנהג, והדגיש כי טווח הזמן בין עצירת הרכב ופריקת הנהג מהרכב היה קצר ביותר כשבתוך כך ראה בזמן אמת כי מי שהיה מאחורי ההגה עת נעצר הרכב הוא זה שיצא מדלת הנהג: " ממש לא, אני חוזר ובפעם השלישית, אני זיהיתי את הרכב אחרי הפגיעה בתנועה, זאת אומרת ברגע שהרכב נעצר, הוא נעצר מהתנועה שלו, באותה שנייה שהוא נעצר פרק הנהג מהרכב והחל בבריחה. אותו אדם שישב על ההגה הוא היה באותו מושב ברגע שהרכב היה בתנועה". בהמשך עדותו יתאר השוטר חלק בלבוש של אותו אחד שיצא מהרכב וברח, כך בחקירתו הנגדית:

ש: מה שאתה אומר בהודעתך שאף אחד מלבד אותו אדם שיצא מדלת הנהג לא יצא מדלת הנהג.

ת: נכון.

ש: הוא האדם היחיד שיצא מדלת הנהג.

ת: נכון.

ש: אתה זוכר איך הוא היה לבוש?

ת: אני זוכר חולצה שחורה, חוץ מזה אני לא זוכר.

ש: הוא היה היחיד עם חולצה שחורה?

ת: אני לא זוכר את תיאורי הלבוש של שאר היושבים ברכב.

13. חיזוק ותמיכה לגרסתו לפיה רק אדם אחד ברח והוא אותו אחד שיצא מדלת הנהג מיד לאחר שנעצר.

הרכב, נמצא בעדותו של שוטר 281 אשר הותיר רושם חיובי ומהימן בכלל עדותו בבית המשפט ואשר השתלבה עם הדברים שמסר בעדותו במשטרה.

שוטר 282 רדף תפס ועצר את הנאשם והתבקש בחקירתו בבית המשפט לתאר את לבושו של זה שעצר וכך תיאר מכר:

"אם אני זוכר היטב, חולצה שחורה, בחור עם מפרצים בשיער וג'ינס כחול בהיר. מעבר לכך אני לא זוכר".

כמו בעדותו במשטרה, כך בחקירתו הנגדית העיד שוטר 281 על כך ששמע דיווח בקשר כי אחד ברח והוא הנהג ואז ראה אותו והחל רודף אחריו " ואז כעבור זמן קצר הבנתי שרכב החשוד ניגח עוד רכב שלנו חזיתית (של מפקד הכוח שוטר 67 ש.ש) ואז שמעתי בקשר שיש ברחן אחד מתוך הרכב החשוד טויוטה וצעקו בקשר שהוא הנהג של רכב הטויוטה שלפני כן התנגש ברכב שלי ואז אני רואה בעצמי שאותו ברחן בעצם רץ רגלי על כביש 80 צפונה והתחלתי לרוץ אחריו... ". האחד עליו דיווח שוטר 67 ועליו שמע בקשר שוטר 281 בזמן אמת את הדיווח התקבל אצלו כשהוא במרחק של כ 10 ממקום עצירת הרכב החשוד (ראו בחקירתו הנגדית בהקשר זה) אז זיהה את "הברחן" עליו דיווח 67 והחל רודף אחריו והדבר מתיישב עם עדותם של שוטר 67 ושוטר 383 אשר ראו את 281 רודף אחר הברחן, ובעוד ש67 המשיך לטפל בנוסעי הרכב, 383 רץ לכיוון שוטר 281 וסייע לו לעצור את הנאשם.

שוטר 281 הסביר כי ידיעתו על השתלשלות וההתרחשות באירוע בזמן אמת בחלק מזמן הפעילות הייתה באמצעות מכשיר הקשר " ...אני ידעתי בקשר רציף על מה שמתנהל" (כך העידו מרבית הלוחמים שנטלו חלק באירוע). לשאלות ב"כ הנאשם בנוגע לזהות המדווח בקשר מסר כי אינו זוכר מי דיווח בקשר אם כי שיער כי מדובר בלוחמים שישבו ברכב שמאחוריו (רכב משטרה של לוחמים 67 ו 281) ועוד הסביר בהמשך דבריו כי סביר יהיה להניח שהמדווח הוא מפקד הכוח שבדרך כלל נמצא עם הקשר למרות שיש מקרים יוצאים מהכלל.

14. חיזוק נוסף להתרחשות הכללית ובעיקר לחלק מהותי מגרסת שוטר 67 לפיה רק אדם אחד ברח מהרכב החשוד, נמצא בעדותו של לוחם 383 אשר כאמור נהג ברכב המשטרה כשלצדו שוטר 67 ואשר תיאר כי מיד לאחר עצירת הרכב החשוד: " 67 ירד ראשון ואני ירדתי אחריו כשאני צועק משטרה בערבית וראיתי שיצאו מהרכב כמה אנשים, 67 אמר להם לשכב על הרצפה הם נשכבו על הרצפה " ורק אחד ברח מהרכב ולוחם שלנו רדף אחריו ותפס אותו אני הגעתי אליו ועזרתי לו לעצור את הבחור שברח ". חקירתו הנגדית יש לומר מוקדה בתיעוד האירוע באמצעות המכשיר הנייד שלו וביציאת הנוסעים הרכב כשהקשר זה לא זכר כמה יצאו ובאיזה שלב. לאחר שזכרנו רוען חזר ואישר את דבריו במשטרה והוסיף כי אלה שיצאו מהרכב נשכבו על הרצפה " ורק אחד מהם ברח מהרכב, אם כי הוא לא ראה מאיפה יצא אותו אחד שברח ואחריו רדף בהמשך. עדותו הותירה רושם חיובי ולא נמצאו בה סתירות או פריכות.

בסיכום האמור עד כה נמצא כי לגרסת שוטר 67 לפיה אדם אחד יצא מדלת הנהג ואותו אחד ברח והוא זה שנתפס, נמצא חיזוק ותמיכה בעדותו של שוטר 281 אשר קודם שזיהה את הברחן והחל לרדוף אחריו, שמע בקשר שיש ברחן אחד מהרכב החשוד " שמעתי בקשר שיש ברחן אחד מתוך הרכב החשוד טויוטה " וזאת במצטרף לעדותו של שוטר 383 אשר נכח במקום, והגם שלא ראה מאיפה יצא מי שברח, מדבריו שלא נסתרו עלה חד משמעית כי ראה כי רק אחד ברח, הוא אותו אחד שאחריו רדף יחד עם שוטר 281.

15. חיזוק נוסף נמצא בעדותו של שוטר 414 אשר צוות לכוח המעצר חסימה יחד עם שוטר 343 אשר על חקירתו הנגדית ההגנה ויתרה. מדוח הפעולה שערך והוגש בהסכמה עלה כיבעת שהיו קרובים לציר צדדי של כביש 80 מערבה, **שמע בקשר** שהרכב החשוד מגיע לאזור בו התמקמו **ובהמשך שמע כי הרכב חלף במהירות גבוהה את אחד הכוחות**. עוד תיאר כי הכוח המתין להגעת הרכב החשוד, אולם בדיווח נוסף שהתקבל לאחר מכן נמסר כי הרכב החשוד ביצע פרסה עוד לפני שהגיע למקום בו המתינו לו וברח חזרה לכיוון כביש 80 ועוד הוסיף **"ואז שמעתי בקשר שיש בריחה של מישו"** ואני התחלתי לרוץ לכיוון המקום ששם הבנתי שעצרו את הרכב החשוד וכאשר הגעתי למקום ראיתי שכל החשודים נעצרו ורכב החשוד זרוק בצד של הכביש".

בעדותו של שוטר 414 שלא נסתרה יש בה לחזק בכלל התרחשות האירוע כמתואר בעדויות השוטרים ובעיקר בזו של 67. בעדות יש להוסיף ולחזק בדברי שוטר 281 לפיה הוא ידע על רצף ההתרחשות באירוע באמצעות הדיווחים בקשר "אני ידעתי בקשר רציף על מה שמתנהל".

עוד יש בעדות זו ללמד כי הגם שהכוח פוצל למספר כוחות שלו תפקיד אחר ומשלים בפעילות היזומה לתפישת שב"חים, נמצא כי כל השוטרים בכוחות השונים שפוזרו על וסביב כביש 80 היו מדווחים בזמן אמת בהתרחשות השוטפת של האירוע וזאת באמצעות הקשר שנמצא על כל אחד מהם (ראה דבריו של שוטר 383 בעניין זה).

נמצא איפה כי עדותם של השוטרים כי בין יתר הדיווחים בקשר דיווח על כך שאחד מהחשודים ברח וכי מדובר בנהג, וכי הדיווח היה בזמן אמת ואותו קלטו מספר שוטרים - לא נסתרה והתיישרה עם זו.

16. בסכומיה טענה ההגנה כי התשתית הראייתית שעיקרה בעדותו של שוטר 67 כעד מרכזי בסיוע שני עדים, לוחמים 281 ו-383, עליה נסמכה המאשימה להוכיח מעבר לכל ספק כי ברכב היו 7 שב"חים וכולם נתפסו כאשר זה שברח ונתפס הוא הנהג - קרסה במהלך המשפט. נטען כי לוחמים 67 ו-281 שינו בהתאמה מגרסתם הראשונית במשטרה וכי שניהם שיקרו בנוגע לנקודות ליבה ועוד התברר שלוחם 67 לא היה בקשר עין עם זה שברח עד מעצרו.

בנקודה זו טען ב"כ הנאשם לשינוי בגרסה בנוגע ליציאת הנוסעים השב"חים מהרכב לאחר שנעצר על שוטר 67 נטען, כי בניגוד לגרסתו במשטרה שם אמר "ירדתי מהרכב רצתי לעבר הרכב החשוד... הדלתות נפתחו ואנשים יצאו מהרכב לאחר שזיהו אותי נשכבו על הארץ פרט לנהג שיצא מהדלת של הנהג והחל בריצה..." הרי שבעדותו בבית המשפט טען כי מלבד הנהג אף אחד לא יצא מהרכב (הפנה ל עמ' 13 מש' 22 ואילך; ולעמ' 14 מש' 7) ואף חזר וטען כי רק לאחר שנתן לשב"חים הוראה הם יצאו מהרכב, מה שלדידו אומר, כי רק הנהג יצא מהרכב.

נטען כי השינוי בגרסתו של שוטר 67 בהקשר זה הותאם באופן מחשיד לגרסה שמסר שוטר 281 שהעיד לפניו, זאת בהינתן שמדובר בשינוי עובדה שבבסיס יריעת המחלוקת, קרי, זיהוי הנהג מתוך כלל האנשים שיצאו מהרכב. למעשה, ביקש ב"כ הנאשם להראות כי מקרה בו מדובר בשישה, שבעה או שמונה אנשים היוצאים במקביל מרכב, האפשרות לזהות מיהו הנהג קלושה ועוד יותר עת מדובר באירוע שהתרחש במהירות כאשר ענן של אבק מכסה את כולם. ומכאן ביקש ללמד כמעט בלתי אפשרי לזהות מאין יצא כל אחד מהנוסעים, ונוכח שהעדים זיהו חולשה זו בגרסתם במשטרה, הם שינו אותה במקביל בעדותם בבית המשפט.

17. טענות אלה יש לדחות מכל וזאת מתוך כך שאלה יסודן בפרשנות דברי העדים ואי דיוקים באשר אמרו וזאת לצד התרשמות כללית חיובית של בית המשפט מהעדים. מכלל העולה מחקירתם הנגדית של שוטרים 67, 383 ו-281 נמצא כי הם חוזרים על תיאור השתלשלות האירוע מנקודת מבטם כפי שזכרו ותיארו בעדותם במשטרה.

מטבע הדברים במסגרת עדות בבית המשפט ובעיקר בחקירה הנגדית יכול ויעלו פרטים ונתונים ואף מהותיים שלא באו במסגרת העדות במשטרה, ובחינתם תיעשה בהקשר בו נאמרו, שילובם הלוגי והראייתי עם הדברים שנאמרו במשטרה והמארג הראייתי בכללותו, כפי שנמצא בעניינו עת שוטר 67 פרט והרחיב בקשר עם נוסעים שנותרו ברכב, זה מקדימה החגור בחגורת

בטיחות ועוד שנותרו במושב האחורי.

כבר עכשיו יש לומר לא נמצא בחקירתו הנגדית של שוטר 67 כי הוא אמר "מלבד הנהג אף אחד לא יצא מהרכב" ונראה שזו פרשנות ההגנה בסיכומיה את דברי העד ובמנותק מכלל דבריו בהקשר זה. ועוד יש לומר כי הטענה לפיה שוטר 67 טען כי רק לאחר שנתן לשב"ח הוראה הם יצאו מהרכב אינה מדויקת וכך גם המסקנה שמבקש הסנגור ללמד מכך.

חקירתו של שוטר 67 בהקשר זה נמצא בפרוטוקול הדיון מיום 30.12.2019 עמ' 13-14 אליהם הפנה ב"כ הנאשם את השוטר לעמוד 1 שורה 18 בעדותו במשטרה ושאל האם ראה במו עיניו כי אנשים יצאו מהרכב? השוטר בתשובה ענה: " אני רוצה לציין משהו חשוב, ברגע שהרכב פגע ברכב שלי, באותה שנייה אני פרקתי מהרכב, הייתי בקשר עין עם הרכב הפוגע, עוד לפני שהוא נעצר, זאת אומרת בזמן העצירה הייתי בנקודת שיא גובה ושלטתי ללא כל מפריע בעצירת הרכב הפוגע. באותה שנייה שהרכב נעצר כפי שצינתי, נפתחה דלת הנהג, ממש באותה שנייה, וחשוד התחיל לבצע בריחה מכיוון דלת הנהג לכיוון ציר 80. כפי שצינתי, בשלב הזה פתחתי בריצה לעבר הרכב, זיהיתי שהמסה העיקרית של החשודים בתוך הרכב ולוחם נוסף מבצע מרדף אחרי הברחן. נשארתי על החשודים. במושב הקדמי אני זוכר שישב אדם מבוגר שהיה חגור עדיין עם החגורה, מלא, די שמן, מבוגר ובמושב האחורי היו עוד כמה חשודים, שהגעתי הדלתות נפתחו ואף אחד לא ברח חוץ מדלת הנהג שברח שם אדם אחר. אף אחד מיושבי הרכב לא ניסה להתנגד. חוץ מהברחן שמי שעצר אותו לא הייתי אני."

בית המשפט התרשם כי שוטר 67 מבקש לדייק בתיאורו את השתלשלות האירוע תוך התייחסות למיקום ומנה הרכבים (עליהם נחקר זמן קצר קודם) שאפשרו לו תצפית מלאה ורחבה על הרכב החשוד כשביתו כך ציין שהדלת הראשונה שנפתחה מיד לאחר עצירת הרכב ותוך שהוא רץ לעבר הרכב, הייתה דלת הנהג אשר יצא ממנה והחל לברוח. מכאן, בשלב שהוא כבר מגיע לרכב הוא רואה כי המסה העיקרית של הנוסעים נותרה ברכב ומרחיב "במושב הקדמי אני זוכר שישב אדם מבוגר שהיה חגור עדיין עם החגורה, מלא, די שמן, מבוגר ובמושב האחורי היו עוד כמה חשודים" בהמשך, הוסיף כי נשאר עם אותם חשודים אשר סמוך להגעתו לרכב נשמעו להוראתו לשכב על הארץ בעוד שלוחם אחר (281) רדף אחר מי שברח.

באמור אין כדי לשנות או לסתור מגרסתו במשטרה " אני מיד ירדתי מהרכב רצתי לעבר הרכב החשוד צעקתי לחשודים בערבית "וואקף וואלה בטוכק" שהמשמעות תעצור או שאני יורה. הדלתות נפתחו ואנשים יצאו מהרכב לאחר שזיהו אותי נשכבו על הארץ פרט לנהג שיצא מהדלת של הנהג והחל בריצה לכיוון כללי כביש 80 שאני מזהה את הלוחם שלי 281 רץ לכיווני שלי ומזהה את הבריחה של הנהג ורודף אחריו ועוצר אותו על השול של כביש 80 לאחר זמן קצר הגיעו הלוחמים וסייעו במעצר החשודים שיצאו מהמרכב" (עמ' 1 ש' 16 ועמ' 2 ש' 19-21). העד אמר "הדלתות נפתחו ואנשים יצאו מהרכב" ולא, כל האנשים יצאו מהרכב.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהמשך חקירתו כשהוסיף " שהגעתי הדלתות נפתחו ואף אחד לא ברח חוץ מדלת הנהג שברח שם אדם אחר. אף אחד מיושבי הרכב לא ניסה להתנגד. חוץ מהברחן..." נמצא כי העד מיקד התייחסותו במי שברח ולא במי שיצא מהרכב, בכל מקרה לא אמר אף אחד לא יצא חוץ מהנהג כפי שמבקשת ההגנה ללמד, אלא אף אחד לא ברח חוץ מהנהג. כך בהמשך חקירתו, לשאלה "הנהג יצא ששאר החשודים היו ברכב? השיב: "הדלתות נפתחו אבל הם לא ברחו ונשארו שם. מי שישב מאחורי ההגה, רק משום הוא ביצע בריחה".

בהמשך חזר ב"כ הנאשם ועימת את השוטר עם דבריו במשטרה:

ש. "אני אומר לך שמפץ בזמן קצר לאחר האירוע בתחנת המשטרה, אתה מציין באופן מפורש שאתה בקשר עין, הדלתות נפתחו ואנשים יצאו מהרכב, רק לאחר שזיהו אותך הם נשכבו על הארץ"

ת. אני לא מבין מה סותר. הגעתי לרכב...

ש: אני שואל את השאלות. זה נכון שהיום בחדר ישיבתם וכל אחד עיין בדוח הפעולה שלו?

- ת: כן.
ש: **אם אני מבין את הסיטואציה יושבים כל השוטרים, כמה אתם? 6-7?**
ת: משהו כזה.
ש: **כל אחד מעיין בדוח הפעולה שלו ובהודעתו?**
ת: נכון.
ש: **אף אחד לא מציץ לדוח של השכן או להודעתו?**
ת: לא.
ש: **לכן זה מתמיה אותי מאוד איך פתאום היום שני שוטרים משנים את גרסתם וטוענים שאף אחד מהאנשים שהיו ברכב לא יצא, ושניכם רואים את זה? יש לך הסבר? אף אחד לא כתב בדוח הפעולה שלו את הנתון החשוב הזה ושניכם חוזרים על הנתון הזה?**
ת: איזה נתון?
ש: **שאף אחד חוץ מהנהג לא יצא מהרכב?**
ת: הם יצאו אבל אני כבר הייתי שם.
ש: **עכשיו הם יצאו. קודם תיארתי איך הם ישבו, אחד עם חגורת בטיחות, שלושה מאחורה.**
ת: יותר.
ש: **עכשיו אתה אומר שהם יצאו וגם נשכבו על הארץ?**
ת: בהוראה שלי. אני הגעתי לרכב הדלתות נפתחו ואני שלטתי והם לא התנגדו, מה שאמרתי להם הם ביצעו. הוצאתי אותם מהרכב, השכבתי אותם על הארץ והמשכתי את הטיפול.
ש: **אני מפנה אותך לש' 16 ואילך שם רשום שהדלתות נפתחו והאנשים יצאו מהרכב ונשכבו על הרצפה.**
ת: אוקיי, זה היה באותו שלב, אני כבר הייתי עליהם, זה היה באותו שלב. אני הייתי מאוד קרוב לרכב, מרגע עצירת הרכב אחרי שהוא פגע בי עד לעצירתו המוחלטת אני כבר צמצמתי טווח, הייתי בקשר עין עם הרכב והגעתי לרכב בתוך שניות.
מדברי העד עולה כי לאחר שהדלתות נפתחו **אנשים יצאו, אולם לא כולם יצאו**. מכלל העדויות עלה ואין חולק כי ברכב היו לפחות 7 אנשים כשמאחור ישבו לפחות 5 נוסעים שחלקם ישבו על האחרים. עוד עלה ולא רק מעדותו של שוטר 67, כי במושב שלצד הנהג נוסע כשהוא עדיין חגור בחגורת בטיחות ולדברי שוטר 67 לפחות 3 נוסעים שישבו מאחור, מה שמתיישב עם דברי העד במשטרה "ואנשים יצאו מהרכב" אולם לא כל האנשים, חלקם.
בחקירתו במשטרה תיאר "כשהגעתי לרכב מיד שהוא נעצר בתעלה ואז יצא מדלת הנהג אדם **אחד** שברח רגלית, שאר האנשים יצאו משאר הדלתות ואף אחד מלבדו לא יצא מדלת הנהג, הלוחם 281 רדף אחריו ועצר אותו כך שאני בטוח שמי שנעצר על ידי 281 הוא הנהג".
העד לא הרחיב ולא פרט מתי יצאו איך יצאו וכמה יצאו האנשים מהרכב, בשים לב שלא נשאל בעניין וניתן להתרשם כי תיאר באופן כללי יציאת אנשים מהרכב **ובהדגישו כי רק אחד יצא מדלת הנהג** וכי שאר האנשים יצאו משאר הדלתות של הרכב ולא מדלת הנהג. יוצא אפיה, כי כשנדרש לתיאור יציאת הנוסעים מהרכב בחקירתו הנגדית שבין עיקריה לדייק ולחדד בפרטים, מטבע הדברים פירט והרחיב.
האמור מתיישב גם עם שמסר כאמור בחקירתו הנגדית "הם יצאו אבל אני כבר הייתי שם" אלה הראשונים לצאת מהרכב, ואלה שהוצאו על ידו סמוך לאחר מכן (ההוא מהמושב הקדמי ואלה שנותרו מאחור) " **בהוראה שלי ... אני שלטתי.. מה שאמרתי להם .. הוצאתי אותם מהרכב על הארץ..**".

18. כאן המקום להתייחס לטענה נוספת של ההגנה בסיכומיה ולפיה העד טען שרק לאחר שנתן לשב"חים הוראה הם יצאו מהרכב, מה שאומר כי רק הנהג יצא מהרכב, ולדייק בדברים, במובן זה, שהעד אמר כי בהוראה שלו הם יצאו מהרכב, למעשה על ידו, אולם זאת בהתייחס לאלה שכאמור נותרו ברכב ולא בהתייחס לכלל הנוסעים. הווה אומר, שהבסיס לפרשנות האמורה לא היה מדויק ונגזרת מכך היא פירושם של הדברים.

כאן המקום גם להביא בהתרשמות בית המשפט לפיה במהלך חקירתו ומתשובותיו ניכר היה כי טענות ב"כ הנאשם כלפי העד לקיומה של סתירה בהקשר הנ"ל, לא ממש הייתה נהירה לו "אני לא מבין מה סותר. הגעתי לרכב.." כשבהמשך חקירתו, משהוטח בו כי תיאם עם השוטרים האחרים נתון (אף אחד מהנוסעים לא יצא מהרכב פרט לנהג) שאל באמת ובתמים " **איזה נתון**".

חרף חקירה נגדית נוקבת ומתוחכמת עמד העד על דבריו כי מספר האנשים שנותרו ברכב ועליהם לא פרט בעדותו במשטרה היה "יותר" מכפי שציין הסנגור בשאלתו. הנאשם עמד על גרסתו לפיה אנשים יצאו מהרכב סמוך להגעתו לרכב וחלקם יצאו לאחר מכן בהוראתו והסביר כי "זה היה באותו שלב, אני כבר הייתי עליהם, זה היה באותו שלב. אני הייתי מאוד קרוב לרכב, מרגע עצירת הרכב אחרי שהוא פגע בי עד לעצירתו המוחלטת אני כבר צמצמתי טווח, הייתי בקשר עין עם הרכב והגעתי לרכב בתוך שניות".

אשר לטענה לפיה במהלך חקירתו הנגדית של שוטר 67 עלה כי הוא לא היה בקשר עין רציף עם אותו אחד שברח ועד שנעצר, יאמר שכל שיש בכך הוא לחזק באמינותו של העד בהינתן שבגרסתו במשטרה לא מסר כי היה בקשר עין רצוף עם אותו אחד עד לתפיסתו ומעצרו ובמהלך חקירתו הנגדית אישר בדברים ואף הדגיש כי היה בקשר עין עם הרכב.

עוד הסביר במשטרה כי ידע שהנאשם הוא הנהג: "כשהגעתי לרכב מיד שהוא נעצר בתעלה ואז יצא מדלת הנהג אדם אחד שברח רגלית, שאר האנשים יצאו משאר הדלתות ואף אחד מלבדו לא יצא מדלת הנהג, הלוחם 281 רדף אחריו ועצר אותו כך שאני בטוח שמי שנעצר על ידי 281 הוא הנהג".

ובחקירתו הנגדית לשאלה ראשונה האם היה בקשר עין מרגע הפריקה (יציאה) של הנאשם מהרכב ועד למעצרו, השיב "חיובי". אולם מיד לאחר מכן כשהתבקש לתאר את המעצר עצמו השיב: " **אני אגיד מה אני ראיתי. ברגע שהרכב נעצר באותה שנייה שהוא נעצר נפתחה דלת הנהג, צעקתי גם בעברית וגם בערבית "עצור או שאני יורה", החשוד המשיך בבריחה לכיוון ציר 80, זיהיתי שהלוחם שלי פותח אחריו במרדף והמשכתי לרכב כמו שאמרתי בתחילת העדות, המשכתי לרכב ולא אני ביצעתי את המעצר. איך התבצע המעצר פיזית אני לא יודע כי אני התעסקתי עם שאר יושבי הרכב**".

ניתן היה להתרשם כי העד העיד בקשר למה ששמע וראה בלבד גם בעדותו כי לא ראה את רגע תפיסתו של הנאשם ולא את מעצרו שכן היה עסוק בנוסעים" לא, את המעצר עצמו פיזית לא ראיתי".

19. **תיאום גרסאות בין עדי התביעה** קודם לעדותם בבית המשפט, כך לטענה ההגנה בסיכומיה, טענה אותה יש להידחות מכל וכל.

אין חולק בעובדה כי השוטרים שהו יחד בחדר אבטחה שבבית המשפט בהמתנה למסור עדותם כשבזמן זה כל אחד מהם עיין בעדות שלו כפי שנמסרה במשטרה. עם זאת, אין בעובדה זו לבדה כדי לבסס טענת ההגנה להשפעה על עדותם של השוטרים בבית המשפט, לרבות בטענה כי שוטר 67 שינה מגרסתו במשטרה ושוטר 281 בהתאמה ל "רוח המפקד" שינה גם הוא מגרסתו במשטרה והתאימה לזו של שוטר 67.

כל אחד מהשוטרים שהוזמן להעיד ביום 30.12.10 נכח בחדר האבטחה, שלל בחקירתו הנגדית קיומו של שיח משותף בנוגע לעדות שמסר במשטרה וזו הצפויה בבית המשפט, ולא רק זאת, אלא שבסיכומי ההגנה בכלל ובהקשר זה בפרט, לא עלתה כל טענה כי מי מהשוטרים, למעט שוטרים 67 ו-281, שינה מעדותו במשטרה או כי נמצאו סתירות פנימיות או חיצוניות לעדותו,

לרבות בזו של שוטר 383 אשר להזכיר נהג ברכב המשטרתי לצדו של מפקד הכוח, שוטר 67 והיה עד ראייה לרוב ההתרחשויות באירוע.

רוצה לומר כי אילו הייתה השפעה על העדים כנטען כי אז היה סביר להניח שזו הייתה מוצאת ביטוי גם אצל יתר השוטרים לפחות מרביתם ולרבות זו של 383 אשר ההגנה בעצמה, בסיכומיה, טענה כי לא נמצא בעדותו סתירות כלשהן.

בעדותו בבית המשפט, שוטר 67 כמו כל השוטרים האחרים שהעידו בעניין, אישר ישיבת השוטרים/ לוחמים בחדר האבטחה בבית המשפט קודם לעדות וכן אישר שכל אחד מהשוטרים עיין בדו"ח הפעולה שלו, ולצד זאת, שלל בתוקף כל שיח ביניהם בקשר עם עדותם ותוך שציין (כמו עדים אחרים) שקודם שנמסרה העדות הכתובה במשטרה הובהר להם דבר האיסור לשוחח בעניין.

במעמד זה וכעולה מפרוטוקול חקירתו כמפורט לעיל, הסנגור הטיח בפניו כי שוטר נוסף שהעיד (שוטר 281 העיד לפניו) והוא (שוטר 67) מסרו בעדותם בבית המשפט נתון אותו לא מסרו בעדותם במשטרה, ועל כך ענה שוטר 67 כמו מה שנראה בתום לב ובתמיהה "איזה נתון?" (עמ' 14, ש' 10) וניתן היה להתרשם כי השוטר אינו מבין לפשר הנטען כלפיו.

יש לומר כי הנתון אליו כיוון הסנגור הינו כי שוטרים 67 ו-281 מסרו בעדותם בבית המשפט הינו "רק הנהג יצא מהרכב" בעוד שבעדותם במשטרה מסרו כי גם אנשים אחרים יצאו מהרכב. אלא מה, וכפי שבא בהרחבה לעיל נתון זה לא בא מפיהם של שוטרים 281 ו-67 במהלך חקירתם הנגדית בבית המשפט ובכלל, ולא בכדי שאל שוטר 67 "איזה נתון".

שוטר 281 אשר מסר עדות קודם לעדותו של שוטר 67, אישר כי רענן זיכרוננו קודם הדיון ובעת שישב עם שוטרים אחרים בחדר האבטחה ועיין בהודעתו בלבד וללא ששוחח עם אחרים בעניין ובמשך לשאלה: **"דיברתם אחד עם השני? רעננתם את הזיכרון אחד של השני? בכל זאת מדובר באירוע שקרה לפני חצי שנה"** השיב: "לא, נאמר לנו שזה אסור ולא לדבר על הנושא" ובהמשך גם אישר כי כל אחד ישב וקרא את הדוח שלו (עמ' 6 ש' 26-29 ועמ' 7 ש' 1-5).

20. עוד טענה ההגנה בסיכומיה כי שוטר 281 שינה מגרסתו במשטרה ולמעשה שיקר שקר חד משמעי וברור בנוגע לליבת האירוע בעדותו בבית המשפט, שקר שמטרתו להתאים עדותו לגרסה החדשה של מפקדו (שוטר 67) וכלשוננו "ברוח המפקד". בהקשר זה נטען כי בעוד שבחקירתו במשטרה תיאר שוטר 281 מרדף רגלי אחר הברחן על כביש 80 וכי שמע ברשת הקשר שהנהג ברח מהרכב, הרי שבעדותו בבית המשפט, טען כי ראה כי הנהג פורק ובורח מהרכב והנוסעים האחרים נשארו ברכב ולא יצאו ממנו. לא רק זאת, אלא שחזר על הדברים שוב ושוב ורק מאוחר יותר תוך התפתלות מבישה הודה שלמעשה לא ראה את רגע הפריקה והבריחה מהרכב.

קריאה בחקירתו הנגדית של שוטר 281 בעניין זה אכן עלולה ליצור רושם ברוח הדברים להם טענה ההגנה כאמור, אולם רושם זה מוטעה. התרשמות בלתי אמצעית של בית המשפט מעדות השוטר כמו קריאה רציפה של עדותו בכלל עדותו ובהקשר זה בפרט ואל מול עדותו במשטרה, מלמדת כי שוטר 281 לא שינה מגרסתו במשטרה ובטח לא שיקר, אלא ולכל היותר לא שם ליבו לדקויות בתשובותיו כך ניתן היה להתרשם במהלך עדותו ומאופן תשובותיו, כשבהמשך, בחקירתו החוזרת בעניין השיב בדומה לדבריו במשטרה, בטבעיות מבלי שהתפתל מבושה ומבלי "שהודה" כטענת ההגנה.

בפתח חקירתו הנגדית נשאל באשר למנח הרכב לאחר עצירתו בתעלה ומסר כי הרכב נעצר בסוג של תעלה ובאופן "אלכסוני כלפי מטה לכיוון התעלה" ובהתאמה לכל העדים שהעידו בעניין זה. השוטר לא זכר מה מספר האנשים שיצאו מהרכב ואשר ליציאת הנוסעים מהרכב כולל הנהג נשאל **"אתה ראית את הפריקה של האנשים מהרכב" ועל כך השיב "**כן, היחיד שפרק זה אותו דיווח של הנהג שברח".

נמצא, כי חרף שהשיב כן, בהמשך תשובתו לא אישר כי ראה את הפריקה של האנשים מהרכב אלא כי היחיד שפרק הוא אותו נהג כעולה מהדיווח שקיבל בהקשר זה.

בהמשך לשאלה האם ראה את הפריקה של האנשים מהרכב? השיב, "כן הם לא פרקו הם הוצאו מהרכב על ידי הכוחות

שלנו, היחיד שפרק וברח זה הנהג". הנה, שוב עונה השוטר בכך אולם מיד מוסר תשובה מלאה לפיה, האנשים מהרכב לא פרקו אלא הוצאו על ידי הכוחות, וכי היחיד שפרק, קרי, יצא וברח הוא הנהג, וזאת בהתאמה לעולה מעדותו של שוטר 67 בהקשר זה.

ועוד, לשאלה אתה ראית אותו יוצא מהרכב? השיב "כן ראיתי אותו בורח על ציר 80 בכיוון הנגדי של התנועה, רץ נגד כיוון התנועה, הוא שם לב שאנו צועקים לעברו לעצור ושנחנו משטרה". הנה, שוב נמצא כי השוטר עונה "כן" ושוב בתשובתו המפורטת נלמד שהתכוון בדיוק רב לאשר תיאר בעדותו במשטרה. הנאשם לא אמר במילותיו שלו ולו פעם אחת "ראיתי אותו יוצא מהרכב" אלא כי "ראיתי אותו בורח על ציר 80...".

זאת ועוד, כשנשאל "אתה בטוח במה שאתה אומר?" השיב "כן" וציין כיתוך כדי בריחתו השליך הנאשם את הטלפון הנייד שלו, ונראה כי אילו ביקש לשנות גרסתו ברוח המפקד כטענת ההגנה, כי אז היה דרוך ונותן דעתו לכל מילה שבתשובתו, וסביר להניח כי היה נמנע מאותה מילה "כן" שנמצא כי חזרה על עצמה ולא באמת הייתה רלוונטית לתשובתו בהמשך.

הדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי לשאלה "אתה מבין שמה שאתה אומר עכשיו זה לב התיק, אתה רואה את האדם בורח מהרכב ואתה תופס אותו? השיב "כן" מבלי שחידד בתשובתו ומיד לאחר מכן לשאלה "מדוע לא ציינת את זה בחקירה שלך?" השיב "יש לציין שמה שאמרתי מצוין בדוח על זריקת הפלאפון והמרדף".

בחקירתו החוזרת נשאל האם ראה את הנהג פורק מהרכב והשיב: "אני לא שמרתי על קשר עין רציף, שמרתי על האזנה בקשר שראיתי שהייתה פריקה מהרכב וזה הנהג".

ברשות בית המשפט שאל ב"כ הנאשם "כלומר את הפריקה של הנהג לא ראית? ועל כך השיב "לא, קיבלתי את זה בקשר, אני הייתי עסוק בנהיגה". ולשאלה "בשונה מאחרים שראית שהם לא יצאו מהרכב? השיב "כן".

לשאלתה החוזרת של ב"כ התביעה "אתה אישרת לב"כ הנאשם שלא ראית את הפריקה של הנהג מהרכב לעומת האחרים שראית את הוצאתם מהרכב? השיב כי לאחר שחזר למיקום הרכב החשוד ראה שמוציאים אנשים מהרכב אם כי לא ידע לומר כמה הוציאו והאם מדובר בכולם: "אחרי שהבאתי את הברחן לאזור הרכב, ראיתי את הכוחות מוציאים את האנשים. אני לא יודע אם זה כולם או מספר מהם". כאמור, ללא התפתלות הסביר שוטר 281 את דבריו קודם ולטעמי התנהלותו זו באופן כללי יש בה לחזק את ההתרשמות בית המשפט מעדותו כמהימנה כי העיד על שראה וקלט ובוודאי לא תיאר עדותו עם שוטר 67 ולא ביקש להעיד "ברוח המפקד" אשר להזכיר נחקר על עדותו אחרי שוטר 281.

עדותו של שוטר 67 אשר כמכלול הותיר רושם חיובי מאוד, עולה בקנה אחד עם עדות השוטרים 281 ו-383 אשר חלקם באירוע היה משמעותי יותר ואשר שגם הם הותירו רושם כללי חיובי וכן של כלל השוטרים שנטלו חלק והעידו על פי חלקם. סיכום הדברים עד כה הינו כי לא נמצאו סתירות פנימיות או חיצוניות מהותיות בכלל עדויות השוטרים הן לעובדה כי רק אדם אחד מכלל יושבי הרכב יצא מהרכב וברח מהמקום והן לעובדה כי אותו אדם שברח יצא מדלת הנהג והוא זה שנתפס - הלא הוא הנאשם.

הערכת גרסת הנאשם ועד ההגנה

עדות הנאשם בפני לא הותירה רושם אמין וזאת על דרך ההמעטה.

21. בעדותו חזר הנאשם והכחיש כי הוא נהג ברכב אלא כי ישב במושב האחורי. לטענתו הנהג ברח מהרכב וככל הנראה לא נתפס משום שלא נראה עוד גם לא בתחנת המשטרה אליה הובאו כל הנוסעים כולל הוא הנאשם עצמו. הגם כך והגם שעד ההגנה, מוחמד מהאנייה מסר גרסה דומה במובן זה שהנאשם ישב במושב האחורי לידו, ביהמ"ש מוצא לדחות גרסתו ולהעדיף במובהק את גרסתו של שוטר 67 וגרסת עדי התביעה הנוספים לרבות שוטרים 383 ו-281. לא רק מספר העדויות העומדות אלה מול אלה ניצב לבחינה אלא האמון שביהמ"ש נותן לעדויות הנ"ל שבו יש להביא להרשעת הנאשם במיוחד לו.

אשר למספר האנשים שברחו מהרכב התבקש הנאשם בחקירתו הראשית לתאר את הנסיעה ברכב והמפגש עם השוטרים וכך: "היינו ברכב ששה אחורה ואחד קדימה. אנחנו נוסעים בדרך ג'ימבה ואז הנהג נוסע עבר רכב משטרה, רצינו לפנות

לכסיפה, הנהג שאנחנו ברכב שלו רצה לפנות לכסיפה. אחר כך חזר ובאו רכבים של משטרה אחד חסם את הכביש, הנהג עבר את הרכב משטרתי שחסם אותו. אחר כך בא רכב משטרה אחר ופגע ברכב שלנו והרכב הידרדר לעפר. **היה אבק ואני ברחתי מהרכב וגם הפועלים שהיו גם ברחו**" (עמ' 41 ש' 7).

וכך תיאר יציאתו מהרכב "כשנפגעו הרכבים והרכב נפל לוואדי נהיה אבק במקום והראש שלי קיבל מכה מהאוטו **פתחתי את הדלת שליד הנהג וברחתי וגם הפועלים ברחו מהדלת האחורית**".

וכשתיאר כיצד הרכב המשטרתי חסם את הרכב בו נסעו וכיצד הדרדר רכבם לוואדי הוסיף "**ואנחנו ברחנו**".
בחקירתו הנגדית חזר הנאשם על גרסתו לפיה נוסעי הרכב ברחו מהרכב. משהתבקש לחזור ולאשר כי כל יושבי הרכב ברחו כפי שמסר בחקירתו הראשית, השיב "כן". **כולם ברחו רק מי שהיה ליד הנהג הוא נשאר באוטו**".

לשאלה האם 6 אנשים ברחו השיב כי הוא לא יודע, לא ספר אותם. משהוטח בפניו כי קודם לכן טען שברכב היו 8 אנשים וכולם כולם ברחו למעט זה שישב במושב הקדמי ליד הנהג, "**אני לא יודע בדיוק כמה ברחו**" ובהמשך, בהקשר זה עוד אמר: "**לא יודע בדיוק. אבל יש כאלה שברחו**".

ניתן לומר כי בפנינו תשובה מתחמקת ומעורפלת של הנאשם בנוגע לשאלה האם ברחו אנשים נוספים מהרכב. תחילה טען כי כולם ברחו ובהמשך כולם מלבד אותו אחד שנותר יושב בכיסא קדמי שליד הנהג (אותו לא הזכיר כלל עד לשאלת ב"כ התביעה) כשבהמשך וכשניכר כי הוא מתאים תשובה למה שהוטח בפניו, השיב כי הוא לא יודע כמה ברחו "אבל יש כאלה שברחו".

כך או כך, גרסתו המזגזגת של הנאשם בבית המשפט בנוגע לבריחת נוסעים מהרכב אינה מתיישבת עם גרסתו במשטרה שם מסר כי הוא והנהג ברחו יחד וכך לשאלה כמה אנשים ברחו איתו השיב: "**אני ברחתי יחד עם הנהג ואני נתפסתי**", לאמור, הנהג ברח.

לאחר שהטיח בו החוקר כי הוא משקר וכי הוא היחיד שברח מכוח המשטרה, הנאשם נותר בשלו: "**אני נמלטתי יחד עם עוד מישהו וזה הנהג ובזמן שראיתי שהם מתקרבים אליי הסגרתי את עצמי**".

ב"כ התביעה עימתה את הנאשם דבריו גרסתו הנ"ל במשטרה ותגובתו לכך: "בדיוק אני לא יודע. **יש כאלה שברחו גם. אני לא יודע אם הוא הנהג או לא. אני ברחתי וכשחזרתי לא מצאתי את הנהג ברכב**. אני אמרתי גם בחקירה שהנהג ברח".

נמצא כי בתשובה מעורפלת חוזר הנאשם על הגרסה שמסר בבית המשפט לפיה הנוסעים ברחו מהרכב והגם ש "ריכך" אותה מעט "**יש כאלה שברחו גם**" נמצא כי שינה מהותית בהקשר זה מגרסתו במשטרה.

המדובר בשינוי מהותי היורד לשורש הדברים בגרסת הנאשם. בעדותו בבית המשפט עת תיאר את בריחתו מהרכב קשר הנאשם את בריחתו עם בריחת הנוסעים ברכב, הפועלים: "**אני ברחתי מהרכב וגם הפועלים שהיו גם ברחו**" ו- **וברחתי וגם הפועלים ברחו מהדלת האחורית**" כשתיאורו נעדר כל התייחסות לנהג ובריחתו מהרכב. לעומת זאת, בעדותו במשטרה לא רק שלא הזכיר אחרים שברחו מהרכב גם לא לשאלה ישירה מי עוד ברח מהרכב, אלא שציין והדגיש כי הוא ברח יחד עם הנהג: "**אני ברחתי יחד עם הנהג ואני נתפסתי**" ו- "**אני נמלטתי יחד עם עוד מישהו וזה הנהג**".

השינוי בגרסה כבר הופך לשקר ממש בהינתן כאמור עימות ב"כ התביעה את הנאשם מול גרסתו במשטרה שם טען כי ברח עם הנהג, אז הגדיל ואמר: "אני לא יודע אם הוא הנהג או לא" ו- "אני ברחתי..".

ניתן היה להתרשם כי הנאשם מתחמק לענות לשאלות שבליבת המחלוקת כמו גם מלתת הסבר לשינוי מגרסתו במשטרה. 22. הנאשם הותיר רושם לא אמין. עדותו אשר נראה נועדה לחזק בקו ההגנה ולפיו נקודת המוצא בכל חקירת האירוע הייתה כי אחד בלבד נמלט מהרכב והוא הנהג ובשל כך לא נבדקו אפשרויות נוספות, כמו למשל האפשרות שהנהג הוא אחד הנוסעים שיצא מהרכב ולא ברח או אפשרות שהיה אחר שנמלט שלא זוהה - לא הייתה מהימנה בעיני. גרסת הנאשם בבית המשפט לפיה כל מי שהיה ברכב וגם זו כי רק חלק מהם ברח, אינה מתיישבת עם עדותו של שוטר 67

שראה בעיניו כי רק אדם אחד שיצא מהרכב מדלת הנהג בורח מהמקום ואשר נמצאה מחוזקת היטב בעדותם של 2 שוטרים (383 ו- 281) שהיו סמוך אליו וראו רק אדם אחד בורח ורדפו אחריו עד שתפסו אותו.

גרסה זו גם אינה מתיישבת עם **דיווח בקשר לכוחות ובזמן אמת** לפיו "יש ברחן אחד" והוא הנהג, גם אינה ומתיישבת עם התיאור של ככל השוטרים את האירוע ממנו עולה תמונה ברורה של אדם אחד שברח מהמקום לאחר עצירת הרכב ואשר מתיישבת עם התנהלות הכוחות בשטח אשר מיד הגיעו למקום עצירת הרכב וסייעו במעצרו של אלה שיצאו מהרכב ואלה שהוצאו מהרכב על ידי הכוחות ונשמעו להוראות שוטר 67.

שוטר 67 תיאר בחקירתו הנגדית את מנח ומיקום הרכב החשוד לאחר שנעצר בתעלה לעומת מיקומו של הרכב המשטרתי (במיקום גבוה יותר) שאפשר טווח ראייה מלא של הרכב החשוד אשר להזכיר נעצר במרחק קצר מהרכב המשטרתי. עוד תיאר שוטר 67 כי את קשר העין הרצוף עם הרכב ועד שהגיע לרכב סמוך לאחר שנעצר בתעלה. שוטר 67 לא תיאר מגבלת ראייה מכל סוג לרבות בדמות ענן אבק. נזכיר כי עדותו נתמכה בעדותו של שוטר 383 שנכח במקום ובעדותם של שוטרים נוספים אשר בחקירתם העידו על הדיווחים ששמעו בזמן אמת בקשר לרבות לכך שכל הנוסעים ברכב נתפסו כבר עם עצירת הרכב ולמעשה כל שנותר למרביטים לסייע הוא בשמירה והובלת העצורים לתחנת המשטרה.

הגרסה החדשה בה דבק הנאשם ולפיה מהרכב ברחו נוסעים נוספים מלבדו, נמצאת כאמור בסתירה מהותית לגרסה שמסר במשטרה ולא רק זאת שאינה מתיישבת המארג הראייתי שהוכח ולא עם השכל היישר, האם סביר להניח כי שוטר 67 היה מדווח על בריחת אדם אחד שעה שנוסעים נוספים בורחים?

בעייתיות נוספת נמצא בעדות הנאשם בהתייחס למקום מושבו ויציאתו מהרכב. בחקירתו במשטרה הוטח בפניו כי הוא זה שנהג ברכב ואף התנגש ברכבים משטרתיים ועל כך השיב "אני לא נהגתי". לשאלה חוזרת בהקשר האמור השיב "אני לא נהגתי ברכב, אני הייתי בדרך לכסייפה לחפש עבודה, **אני יושבתי במושב האחורי של הרכב פתחתי את הדלת ונמלטתי** ואני חזרתי והסגרתי את עצמי ואני מתנצל על כך שברחתי כי יש לי תנאי".

החוקר בתגובה הטיח בנאשם כי הוא משקר וכי הוא זה שנהג ברכב וכי שוטרים העידו שזיהו אותו יוצא מדלת הנהג והחל לברוח עד שנעצר ועל כך השיב: "אני לא נהגתי ברכב ואני יושבתי מאחורה **ואז קפצתי לחלק הקדמי של הרכב ואז יצאתי מהדלת של הנוסע שליד הנהג**".

את ההבדל הסביר הנאשם "**אני התבלבלתי נמלטתי דרך דלת קדמית**". הסבר הנאשם לפיו התבלבל בקשר עם הדלת ממנה יצא, קשה שיתקבל. המדובר במי שהיה נתון בחקירה שליבתה בחשד נגדו כמי שנהג ברכב ויצא מדלת הנהג, ואשר טוען כי ישב מאחור ומטבע הדברים יצא מהדלת האחורית "**אני יושבתי במושב האחורי של הרכב פתחתי את הדלת ונמלטתי**" ומיד לאחר שהוטח בו כי זוהה על ידי השוטרים יוצא מדלת הנהג, משנה גרסתו באופן מהותי וטוען כי יצא מהדלת הקדמית.

הקושי לקבל את הסבר הנאשם גדל יותר בהינתן כי תיקן את תיאור יציאתו מהרכב בכך שקפץ מהחלק האחורי של הרכב לחלק הקדמי ואז יצא מהדלת של הנוסע שליד הנהג ובכך סיים תיאורו כאילו לא היה ולא נמצא מושב דרכו יצא הנאשם מהרכב, אדם מבוגר ושמן כפי שתיאר אותו שוטר 67 שכזכור היה עדיין חגור בחגורת הבטיחות.

לציין כי התייחסות הנאשם לנוסע שישב במושב שליד הנהג באה רק על רקע שאלת ב"כ התביעה, האם כשיצא מדלת קדמית ימנית הוא עלה על הנוסע שישב שם. העובדה שהנאשם לא אמר דבר וחצי דבר בחקירתו במשטרה ולא בעדותו בבית המשפט, בקשר עם הנוסע אשר נותר לשבת בכיסא שליד הנהג ואשר עליו לדבריו עלה ודרך כדי להימלט מהרכב, מתיישבת עם גרסת שוטר 67 אשר לפיה נהג הרכב יצא מיד עם עצירת הרכב והחל לברוח ועוד הרבה לפני שנוסעים נוספים יצאו מהרכב ועם המסקנה שנכח בריחתו המוקדמת של הנהג מהרכב הוא לא יכול היה לדעת מי יצא מהרכב ובאיזה שלב.

סתירה נוספת נמצא בעדות הנאשם באשר ליציאתו מהרכב נמצא בהסברו בחקירה הראשית לכך שיצא מהדלת שליד הנהג

ולא מהדלת האחורית "היו הרבה פועלים ולא יכולתי להגיע לדלת האחורית". הסבר זה אינו מתיישב עם גרסת עד ההגנה, מוחמד מהאנייה, שחזר ואמר כמה פעמים במהלך עדותו כי יצא מהרכב במהירות ומיד לאחר שהרכב נעצר. כזכור, על פי גרסתו מוחמד הוא ישב על מושב הרכב בצד ימין ועליו ישבו אחרים כשלטענתו יכול שמי מהם הוא הנאשם. אם כך, הדעת נותנת כי נוכח מיקומו של הנאשם ברכב, יציאתו הייתה צריכה להיות קלה ובין הראשונים. טענתו כי קפץ למושב הקדמי בו ישב אדם מבוגר ושמן במקום לצאת מהרכב דרך הדלת האחורית ממנה הצליח מוחמד כך על פי עדותו לצאת מהר וללא כל קושי.

זאת ועוד, טווח הראייה של הנאשם אשר טען בגרסתו במשטרה כי ישב מאחור על מי מהנוסעים שישב לא היה מוגבל (ידע לתאר באירוע ונסיעת הרכב) ועל כן יכול היה לראות את הנהג במהלך הנסיעה. מכאן ובהינתן גרסתו כי ברח מהרכב יחד עם הנהג כגרסתו במשטרה- תמוה הכיצד לא ידע לתאר כיצד נראה הנהג "בן אדם אני לא יודע" רק כשנשאל שמן או רזה ענה רזה אולם לא מעבר לכך.

לאמור נוסף בעובדה שבחקירתו אישר הנאשם כי לבש חולצה שחורה בזמן האירוע כפי עדותו של שוטר 67 שראה את אותו אחד לבוש חולצה שחורה יוצא מדלת הנהג מיד עם עצירת הרכב ואשר נתפס כעבור 4-5 דקות לאחר שברח על ידי שוטר 281 לו סייע שוטר 383. מכאן הגיוני וסביר להניח כי אילו באמת ברח הנאשם יחד עם הנהג כגרסתו במשטרה הרי שהדעת נותנת כי אם אותו אחד שברח ולא נתפס כטען על ידי ההגנה, בין אם היה הנהג ובין אם נוסע, כי אז ולכל הפחות היה הדבר מקבל ביטוי בדוחות ובחקירת השוטרים, ולא היא.

23. **עד ההגנה, מוחמד מהאנייה, תושב הכפר יאטה היה אחד מנוסעי הרכב שישב במושב האחורי.** תמצית עדותו בבית המשפט הינה כי הנאשם ישב במושב האחורי סמוך אליו ולא הוא שנהג ברכב כשבתוך כך הוסיף כי מבין הנוסעים שהובאו לתחנת המשטרה ראה את הנאשם אבל לא ראה את נהג הרכב שכנראה ברח. בפתח חקירתו הראשית נשאל העד האם הוא מכיר את הנאשם ומיד השיב: זה ישב איתי מאחורה?" **ולשאלה האם הנאשם ישב איתו מאחור השיב:** "כן, כן, אני זוכר שהוא ישב איתי מאחורה". בחקירתו הנגדית מסר כי עם עצירת הרכב הוא ירד מהרכב ונעמד בצד נוכח חששו שהרכב יתהפך "פחדתי שהיא תתהפך אז רק ירדתי ועמדתי בצד" (עמ' 54, ש' 31) בהמשך אישר כי מיד לאחר שירד מהרכב הגיעו הכוחות ותפסו את הנוסעים (עמ' 55, ש' 24-25) עוד מדבריו עלה כי נשמע להוראות "אני ירדתי ואחרי זה הוא אמר לי לעצור". לשאלה מי עוד ירד אתו מהרכב, השיב: "ירדו הרבה אנשים מהמכונית אני לא יודע מי". ולשאלה **האם רק אדם אחד ברח מהרכב**, השיב: "יכול להיות, לא יודע, אני לא זוכר".

ב"כ התביעה הטיחה בפניו את העובדה שמכלל השאלות שנשאל עד כה אינו זוכר דווקא את השאלה אם רק אדם אחד ברח מהרכב, ועל כך השיב: "יכול להיות שיותר מאחד, אני רק ירדתי ובאו תפסו אותנו". בהמשך, לשאלה **כמה אנשים ברחו מהרכב** השיב העד במעורפל: "אנחנו שלקחו אותנו לתחנה כולנו היינו שם רק את הנהג לא ראיתי שם", באופן מותאם לגרסת הנאשם בבית המשפט, לפיה היו שברחו אולם כולם נתפסו אם כי נהג הרכב לא נראה עוד גם לא בתחנת המשטרה, קרי, נהג הרכב הצליח לברוח מכוחות המשטרה. מיד לאחר האמור נשאל: "לפי מה שאתה אומר, ברח רק אדם אחד מהרכב?" ועל כך השיב העד: "כן, כן, אני לא ראיתי אותו אחר כך". לדברי העד, בתחנת המשטרה הוא ראה את הנוסעים שנתפסו והיו בתחנה בניהם הנאשם ולמעט הנהג "אני לא יודע אם תפסו אותו או לא, אני לא ראיתי אותו בתחנה. ראיתי את זה (מצביע לעבר הנאשם) ואת אלה שהיו בתחנה". ניתן להתרשם מתשובתו כי העד נמנע מלענות תשובה ברורה לשאלה האם מלבד הנהג ברחו נוסעים אחרים או אם רק הנהג ברח, אם כי הוסיף כי בתחנת המשטרה ראה את הנאשם אבל לא את מי שנהג ברכב. מכאן שהיה מצופה כי העד ידע לתאר גם אם באופן כללי את מראהו של הנהג.

לבקשת בית המשפט מהעד לתאר כיצד נראה הנהג, מסר העד: "אני לא זוכר אותו, זה קרה לפני הרבה זמן ואף פעם לא ראיתי אותו לפני המקרה הזה וגם אחריו".

תמוה כיצד זכר העד את הנאשם כאחד מתוך 6 או 7 נוסעים (כטענתו בחקירה הראשית) שנדחסו למושב האחורי, ואילו את מי שנהג ברכב ובמובחן מכל נוסעי הרכב אשר סביר להניח שעמו הייתה לעד אינטראקציה מכל אחר שהיה ברכב ולפחות בקשר עם התשלום עבור הנסיעה - לא יכול היה לתאר אפילו לא בקווים כלליים את מראה הנהג.

טענתו של העד " זה קרה לפני הרבה זמן ואף פעם לא ראיתי אותו לפני המקרה הזה וגם אחריו" נכונה גם ביחס לנאשם שאותו טען העד כי הוא מכיר כלל, לא חזותית לא בשמו ומקום מגוריו. למעשה לא נמצא כל אינטראקציה בין הנאשם למעט העובדה כי הם עלו לרכב יחד עם 5 נוסעים נוספים לרכב בנקודת ההסעה שבטייבה.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן שהעד תיאר את מצבו בתוך הרכב כך: "היו מעליי הרבה אנשים ואני ישבתי מאחורה, אני לא ראיתי מולי בבירור. אני ראיתי שמכונית פגעה או שהיא פגעה במשהו ואחרי זה ירדתי, יצאתי". ובהמשך "היה עפר, אבק ויצאנו מהמכונית, תפסו אותנו ושמו מסכות על העיניים".

לבקשת ב"כ התביעה לפרט בישיבת הנוסעים ברכב מסר: במושב האחורי של הרכב ישבו 7-8 אנשים כולל אותו וכשהתבקש לפרט מסר: "היינו יושבים שלושה ומעלינו עוד שלוש או ארבע".

עוד עלה מדבריו כי צפיפות גדולה הייתה במושב האחורי של הרכב בו נסע כשמעליו נוסעים אחרים והוא לא יכול היה לזוז וגם לא לראות דבר, לרבות את ההתרחשות מחוץ לרכב.

לשאלה איפה בדיוק ישב הנאשם ברכב השיב "עליי ישבו שני אנשים והוא אולי אחד מהם". לשאלת בית המשפט באיזה צד ישב עליו הנאשם השיב " אני משיב שלא שניים ישבו עליי, אחד כאן ואחד כאן. יכול להיות שהוא היה האמצעי".

אל מול אותו ביטחון שהפגין העד בתשובתו לסנגור כאמור " זה שישב מאחור?" ו "כן, כן אני זוכר שהוא ישב איתי מאחור" מתחדדת ההססנות בתשובות העד למקום בו ישב הנאשם מאחור אשר גם לא ידע צבע חולצתו של הנאשם.

יותר מכך, לא ניתן שלא לתמוה כיצד זה זכר העד את הנאשם אותו הוא לא הכיר כלל קודם ולא ראה אחרי ואשר לא נטען כי הייתה לו אינטראקציה כזו או אחרת קודם כניסתם לרכב ובזמן היותם ברכב, עד כדי שכבר בפתח חקירתו הראשית, בחלוף 4 חודשים מאז האירוע אותו תיאר מפחיד (הן בזמן המרדף אחר הרכב והן ביציאתו מהרכב) זיהה מיד את הנאשם ולא רק זאת אלא שאל " זה שישב מאחור?, וללא כל היסוס הוסיף "כן, כן אני זוכר שהוא ישב איתי מאחור". בעוד שבחקירתו הנגדית, שלל כל היכרות קודמת עם מי מנוסע הרכב כולל הנאשם וטען לסיכוי קלוש לזהות מי מהם: " אני לא הייתי מכיר אותם, אני רק נפגשתי איתם ברכב ביום הזה. אולי אני אזכור פרצוף של מישהו אחד, אולי ככה".

סיכום הדברים עד כה נמצא כי גרסת הנאשם בבית המשפט לפיה מספר אנשים ברחו מהרכב וגרסתו במשטרה לפיה ברח יחד עם הנהג, חסרות כל בסיס ראיתי, מלאות סתירות מהותיות פנימיות וחיצוניות ונראה שנועדו לעורר ספק באשר לברירתם של אחרים ולפחות אחד שלא נתפס והוא זה הנהג.

אל מול עדות הנאשם ועד ההגנה שהותירה רושם לא אמין בלשון המעטה, עדותם של השוטרים והלוחמים הותירה רושם כללי חיובי ואמין.

אשר על כן, מכל המקובץ עד כה, הנני לקבוע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר שהנאשם הוא זה שנהג ברכב

מחדלי חקירה

24. בסיכומיה טענה ההגנה למחדלי חקירה למכביר. בין היתר נטען, כי צילומי העצורים לא הגיעו לתיק החקירה ותיעוד בסיסי שלהם ושל הרכב עצמו לא נעשה. הרכב, המוצג המרכזי בתיק, הוחזר (כנראה לבעליו) ללא תיעוד וחקירה. פעולות חקירה בסיסיות לא נעשו, עדים שנגבו מהם עדויות שוחררו והכל נוכח התנהלות כשנקודת המוצא בחקירת התיק הייתה כי הנאשם הוא הנהג ועל כן לא נעשה כל ניסיון לבדוק אותה ולבקר אותה.

אשר למחדלי חקירה בדמות פעולות חקירה נוספות שהייתה צריכה לבצע היחידה החוקרת, מקובלת עליי טענת ב"כ התביעה לפיה אין כלל המחייב אותה להציג את הראיה הטובה ביותר ודי בראיה מספקת (ראו ברע"פ 2073/17 נא"פ

אלסאנע נ' מדינת ישראל). בעניינו שוטר 67 הינו עד ראיה שהעיד במשטרה ללא כל היסוס או התלבטות כי במו עיניו ראה אדם אחד ראשון לצאת מהרכב, מדלת הנהג ומיד לאחר שהרכב נעצר ונמלט מהמקום, בעוד שנוסעים אחרים שיצאו נותרו במקום ונשמעו להוראות ונעצרו. עדותו כאמור לא נסתרה ונמצא לה חיזוקים בעדותם של שוטרים 281 ו-383 אשר היו לצדו ובסביבתו הקרובה, כך בעדויות של שוטרים נוספים, בסרטון ועוד. בכל מקרה, גם אם נאמר כי מדובר היה במחדל חקירתי או אף בהצטברות של כמה מחדלים כטענת ההגנה, הרי שאין עניינו במחדלים שיש בהם להביא לזיכוי הנאשם שכן אין בקיומם כדי להותיר ספק סביר באשר לאשמתו של הנאשם בהינתן מכלול הראיות הקיימות נגדו.

כך באשר **להחזרת הרכב החשוד** - אין חולק כי הרכב הוחזר ולא ידוע למי הוחזר בהעדר תיעוד ורישום מצד היחידה החוקרת. כטענת ההגנה המדובר במחדל של היחידה החוקרת שכן יכול שהרכב הוחזר לבעליו או או לבעל זיקה קרובה אליו ומכאן יש ממש בטענה לפיה היה על היחידה החוקרת לחקור את מי שהוכיח בפניה זיקה או אולי בעלות על הרכב ובקשר עם מי שהרכב היה בהחזקתו במועד הרלוונטי.

עם זאת, והגם שטענת ההגנה כי בהחזרת הרכב כאמור יש כדי לפגוע בהגנת הנאשם במובן בו סוכלה האפשרות של ההגנה לבדוק האם ניתן לפתוח את דלת הנהג - טענה שובת לב - אין בידי לקבלה. בחינת התשתית הראייתית שהובאה בפני בית המשפט לא הותירה כל ספק אצל בית המשפט לכך שאדם אחד יצא מדלת הנהג וברח כשבנוסף במהלך המשפט לא עלה ספק ולא צלו של ספק להעדר אפשרות או קושי בפתיחת דלת הנהג. הטענה באה לראשונה בסיכומי ההגנה וככל שזו סברה כי יכול וסוכלה הגנת הנאשם בהקשר זה כי אז לכל הפחות היה עליה לעמוד על בירור העניין עד תום ולא להסתפק בדברי החוקר רס"מ מיכאל זיגלר.

בכך שפספס בכך שלא נתן ליבו להעדר תיעוד דבר החזרת הרכב.

אשר לטענה כי **לצילומים נוספים** שנטען תיעדו את האירוע ולא הגיעו לתיק החקירה, נמצא כי טענה זו אין לה על מה שתתבסס. מרבית השוטרים שהשתתפו באירוע נשאלו במהלך חקירתם הנגדית האם תיעדו את האירוע ולמעט שוטר 383 אשר תיעד את הפעילות באמצעות המכשיר הנייד שלו כאמור, הרי רובם ככולם מסרו כי הם לא צילמו או תיעדו את האירוע בדרך כזו או אחרת והפנו לאותו תיעוד שביצע שוטר 383 (ראו למשל בעדות שוטר 281 בפרוטוקול עמ' 7 ש' 10-20 ועדותו של שוטר 67 עמ' 12, ש' 6-21).

אשר לסרטון (ת/7) נזכיר כי מדובר בסרטון שצולם באמצעות המכשיר הנייד של שוטר 383 שהונח על מתקן בדשבורד הרכב המשטרתי בו נהג כשלצדו שוטר 67. אין חולק כי הסרטון שארכו היה למעלה מחצי שעה קוצר לכדי כ-2 דקות על ידי שוטר 67. הקיצור כלל את חלקו הראשון והאחרון של הסרטון, כך עלה בעדותו במשטרה ובבית המשפט.

בית המשפט צפה בסרטון בו נראה הרכב החשוד נוסע במהירות ולאחר מכן נוסע לעבר הרכב המשטרתי ומתנגש בחלקו הקדמי שמאלי של הרכב המשטרתי. מהעדויות בהקשר זה עלה ולא נסתרה כי שוטר 383 הפעיל את המצלמה במכשיר הנייד לו כבר בתחילת הפעילות וכיבה אותה רק בסוף הפעילות וזאת כשהמכשיר הנייד נותר מונח במקומו על הדשבורד ברכב.

מפקד הכוח, שוטר 67 נחקר ארוכות בנוגע לסרטון והעיד כי הפעילות תועדה מתחילת הנסיעה ועד שלב המעצר (פרוטוקול 30.12.2019, עמ' 12 ש' 13-8 ועמ' 14 ש' 28) למעט המעצר עצמו וזאת בשל זווית הצילום. השוטר הודה כי קיצר באורכו של הסרטון והסביר כי מה שצולם לא היה רלוונטי מאחר שהגם שהרכב המשטרתי רדף אחר הרכב החשוד ורואים מרדף "לא רואים בסרטון את הרכב (החשוד ש.ש) כי הרכב היה רחוק, בגלל שהוא נהג במהירות מופרזת, הרבה מעבר למה שאני נהגתי בה לא רואים את הרכב".

אשר לחלק האחרון של הסרטון אותו קיצר הסביר כי גם זה לא היה רלוונטי נוכח שהרכב החשוד הדרדר לתעלה והרכב המשטרתי נותר במקום גבוה ומצלמת המכשיר הנייד שנותר מונח במקומו המשיכה לצלם אולם צילמה את שנראה היה בזווית הצילום בה נעצר הרכב המשטרתי שלא היה רלוונטי להתרחשות במקום עצירת הרכב החשוד ומעצר הנוסעים.

עת הטיח בפניו ב"כ הנאשם כי לא רואים את רגעי המעצר נוכח שהוא נתן הוראה לשוטר 383 לקצר את הסרטון וכך תחילתו וסופו נמחקו, והשוטר השיב "שלי, ממש לא" והסביר כי הסרטון קוצר **מאחר** "כל האירוע היה חצי שעה, במהלך הזמן הזה הטלפון עבד, הסרטון היה ארוך, החוקר ראה את הסרטון". עוד הוסיף בהקשר זה כי הוא שאל את החוקר האם אפשר לקצר מהסרטון את החלקים שאינם רלוונטיים והתכוון לחלקים בסרטון שלמעשה לא תיעדו דבר מהאירוע שכן המשך האירוע לאחר שהרכב החשוד הדרדר לתעלה לא צולם בהינתן זווית הצילום ומשנענה בחיוב עשה כן וקיצר את הסרטון בהותירו את התיעוד של פגיעת הרכב החשוד ברכבם וסטייתו הצדה ולא מעבר לכך.

העד חזר והסביר כי אורכו של הסרטון היה למעלה מחצי שעה ועל כן קיצר אותו במובן שהותיר רק את החלק המתעד את נסיעת הרכב החשוד ותנועותיו כשהוא מגיע ומתקרב לרכב המשטרה, פוגע בו וסוטה הצדה לתעלה וכדבריו: "הסרטון המלא היה בחדר החקירות כאשר זמן רב הסרטון אחרי קטע המעצר, בגלל שהפלאפון היה ברכב וזווית הרכב לא רואים את הרכב חוץ מרגע הפגיעה. ברגע שפגע הרכב לא רואים כלום כי הזווית הפוכה. הטלפון המשיך לצלם וזה לא היה רלוונטי להראות סרטון של שעתיים וקיצרנו אותו"

שלא כטענת ההגנה, שוטר 67 לא הכחיש כל קיצור בסרטון אלא הכחיש כל קיצור בתיעוד הרלוונטי לאירוע. בהקשר זה התרשם בית המשפט כי קיצור הסרטון על רקע הסברי השוטר נעשה באמת ובתמים לצורך תחימת ההתרחסות הרלוונטית כפי שראה אותה שוטר 67.

אשר לטענת ההגנה כי שוטר 67 שיקר בעדותו עת מסר שקיצר את הסרטון באישורו של החוקר ווליד אבו רביעה אשר כעד הגנה הכחיש כל הוראה שנתן לשוטר 67 לעשות כן. עולה כי עת הוצגה לחוקר עדות שוטר 67 לפיה קיצר את אורכו של הסרטון לאחר אישורו אמר האחרון כי בשום מצב לא היה אומר לשוטר 67 ובכלל למישהו אחר לקצר את הסרטון או שהיה בעצמו מקצר את הסרטון: "אני לא אגיד לו לקצר את הסרטון, הסרטון שהוא הציג בפניי זה הסרטון של האירוע וזה מה שקיבלתי ממנו. אין מצב שאני אגיד למישהו לקצר סרטון או אקצר סרטון". ועם זאת בהמשך עדותו בהתייחס לדברי שוטר 67 כי העביר אליו את הסרטון בשלמותו השיב "כנראה שהכוונה שלו הייתה שהסרטון שלם זה בקשר לחלק המתאר את האירוע".

יכול שמדובר באי הבנה של שוטר 67 את הדברים או באי דיוק באמירתם ובכל מקרה איני מוצאת כי בעניין זה יש לקעקע מאמינותו בעיני בית המשפט ומהימנות דבריו. המדובר במי שכאמור הותיר רושם חיובי מאוד על בית המשפט לצד תמיכה וחיזוקים משמעותיים של תיאורו את ליבת האירוע בעדויות השוטרים ובתאמה מלאה לדברים שנאמרו על ידו בזמן אמת בקשר אליו נראה היו במצב האזנה מרבית השוטרים שנטלו חלק באירוע.

בכל מקרה, שוטר 67 לא היה נכון וראוי לקצר את הסרטון מכל סיבה, וגם אם קוצר כי אז צריכה היחידה החוקרת לדרוש את הסרטון המלא ולצרפו כראיה בתיק החקירה, זאת בשים לב לדברי שוטר 67 בחקירתו הנגדית שם הסביר שקיצר את הסרטון שהעביר אליו שוטר 383 ולא את הסרטון המקורי.

בכל מקרה יש לומר כי אין בניסוח המעצים של טענת ההגנה לפיה מדובר בראיה שצונזרה כאשר חלקים גדולים מהסרטון בתחילת האירוע ובסופו נמחקו בהוראתו של שוטר 67 כדי לשנות מקביעות בית המשפט המתבססות על תשתית ראייתית מוצקה ומבלי שיש בזו כדי לקפח ולא במעט בהגנת הנאשם.

קבילות הסרטון אינה במחלוקת, שכן כבר נפסק וידוע שהעובדה סרט נע עבר עריכה אין בה כדי לפסל את קבילותו ובחינת הדברים יורדת אך לעניין משקל.

בעניינו הוגש הסרטון באמצעות העד שצילם את הסרטון והעד שערך אותו הלא הוא שוטר 67. כמו כן הגורמים שנטלו חלק בסרטון העידו בבית המשפט. ובעדותם תרמו לברור האמת והעובדות וחזקו בגרסת שוטר 67 לפיה החלקים שקטע מהסרטון הם בתחילתו וסופו ואשר לא היו רלוונטיים לאירוע ואשר ניתן להגדירם "זמן מת", ובעיקר בנוגע לחלקו האחרון של הסרטון שלאחר הדרדרות הרכב החשוד לתעלה ואשר כל שכלל הוא צילום קבוע בזווית בה נותר הרכב לאחר יציאת הלוחמים ממנו

כעולה באופן ברור מעדותו של 383 אשר נזכיר עליה אמרה ההגנה עצמה כי לא נמצאו בה כל סתירות. בנוסף, נמצא כי החלק המצולם שנותר בסרטון מתיישב עם תיאור כלל האירוע והשתלשלותו כפי שבא בעדותם של מרבית עדי התביעה ואף של נאשם ועד ההגנה. כל אלה מחזקים בגרסת שוטר 67 כי לא קיצר בסרטון יותר משמסר בעדותו.

סיכום האמור, להגנה נתנה האפשרות לחקור את מי שצילם וערך את הסרטון ואלה העידו על נסיבות הצילום, הדרך בה בוצע לרבות ביצוע עריכתו ואמינותו - והגם שכך - לא הוכח שהגנתו של הנאשם נפגעה או קופחה.

סוף דבר

לאחר שנמצא ונקבע כי הנאשם הוא זה שנהג ברכב ובאין מחלוקת כי ברכב הוסעו לתחומי מדינת ישראל למעלה מ 6 אנשים וכי לאף אחד מהן לא ניתן היתר כדין להיכנס ולשהות בישראל, **אני קובעת כי הנאשם הסיע 6 או יותר שוהים שלא כדין ומרשיעה אותו בעבירה של הסעת 6 או יותר שוהים שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג) (1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב.**

נהיגה פוחזת - מעדויות השוטרים ואף מעדות הנאשם ועד ההגנה מוחמד מהאנייה עלה כי נהיגת הרכב החשוד עלתה כדי נהיגה פוחזת. שוטר 281 תיאר את מהירות נסיעת הרכב כמטורפת ומסוכנת והוסיף **"כאשר רכב טיוטה עשתה כבר פרסה ונסעה לכיוון שלי גם הפעם היא נסעה ממש במהירות מטורפת"**. כשבתוך כך ציין כי **"...הפעלתי בכל שלב ברכב שלי מהבהבים כחולים/אדומים גם מאחורה וגם מקדימה וגם אני יודע שחסימה נוספת ממנה ברח החשוד שהיו מזוהים כשוטרים עם כובעי משטרה וגם הם הפילו מהבהבים כחולים אדומים"**. עוד עלה מהעדויות השונות בהן פורט בהרחבה לעיל כי הנאשם לא נעתר לבקשות השוטרים לעצור ובהמשך לנהיגה מהירה מאוד ותוך שהוא מזגזג ועוקף רכבים (ראו עדותו של שוטר 179) ולאחר שביצע פרסה וחזר על עקבותיו נוכח החסימה שהייתה בדרכו, שוב האיץ את מהירות נסיעתו ובתוך כך גרם לשוטר 179 לסטות מציד נסיעתו ובהמשך פגע בחלק האחורי של הרכב בו נסע שוטר 281 אשר ניסה לחסום את נסיעתו, המשיך בנסיעה מסוכנת עד שפגע ברכב המשטרתי בו נסעו שוטרים 67 ו 281. שוטר 67 תיאר את נסיעת הרכב **"...נסענו אחריו כאשר אני מבחין שהרכב נוסע במהירות גבוהה מאוד"** (עמ' 1 ש' 9) ובהמשך **"...נהג הרכב החשוד לא עצר והגיע מולנו כשהוא מאיץ את רכבו ואני רואה שהוא לא מאט כלל ואז פגע עם רכבו בחזית שמאל של הרכב שלי איבד שליטה והתדרדר לתעלה מצד שמאל שלי"** (עמ' 1 ש' 15-16) וראו גם תיאורו של שוטר 383 (עמ' 1 ש' 5-6). עוד עלה מהעדויות ולא נסתר כי הנאשם גרם לנזקים לשני הרכבים המשטרתיים בהם התנגש נוכח מהירות ואופן נהיגתו, בהקשר זה ראו עדות שוטר 281 לפיה כי הפח מעל הגלגל השמאלי אחורי התעקם וכן בעדות שוטר 67 אשר מסר **"...הפגיעה ברכב שלי חייבה גרר והוא הושבת"** (עמ' 14-17).

משנמצא כי הנאשם נהג את הרכב בנהיגה פוחזת אני מרשיעה אותו בנהיגה פוחזת של רכב, עבירה לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז.

כניסה לישראל שלא כדין - אין חולק כי הנאשם נתפס בתחומי מדינת ישראל כמו גם שאין בידו היתר כניסה כדין ובנוסף הודה הנאשם כבר בחקירתו במשטרה ובמהלך עדותו בבית המשפט כי נכנס לישראל ללא היתר כדין, ועל כן נקבע בזאת כי הנאשם ביצע את העבירה.

הפרעת שוטר במילוי תפקידו - הנאשם הודה כי ברח מהרכב חרף הוראות השוטרים שהורו לו לעצור ורדפו אחריו. במעשיו ובאי ציות הנאשם להוראות השוטרים הוא הפריע לשוטרים למלא תפקידם, ועל כן נקבע בזאת כי הנאשם ביצע את העבירה.

נהיגה ללא רישיון נהיגה - הנאשם הודה כי מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ישראלי ואין לו רישיון כזה ועל כן נקבע בזאת כי הנאשם ביצע את העבירה ועל כן נקבע בזאת כי הנאשם ביצע את העבירה.

מכלל הדברים האמורים ועל יסוד הודאת הנאשם כאמור אני מרשיעה אותו בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא

כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב ; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז; נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) לפי 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

ניתנה היום, י"ב ניסן תש"פ, 06 אפריל 2020